

ORIZONTURI LICEENE

LICEUL TEHNOLOGIC "NICOLAE TITULESCU" MEDGIDIA
Strada Dezrobirii 1, Medgidia, Constanta, 905600

Nr.17/2024
Anul școlar 2023-2024

0241-811 936

0341-806 514

www.ctntmed.wix.com/ctntmed

ctntmed@gmail.com

ISSN 2501-403 X
ISSN-L 2501-403 X

75 de ani de istorie
sau *Fugit irreparabile tempus...*

Director, Prof. Vasilescu Rodica

Orice aniversare (rotundă) devine un prilej de meditație asupra trecerii timpului. Timpul este o temă filosofică, literară dar și o preocupare a omului conștient de trecerea sa prin lume. Un mare scriitor (Marcel Proust) „a căutat” și el timpul, considerat inițial pierdut. Dar, în căutarea lui, a descoperit că timpul scurs, trecutul, nu este iremediabil pierdut, ci el este recuperat prin memorie. Adevărul este că memoria este selectivă, ea nu reține din trecut totul, ci doar ce este esențial, ce ne marchează fundamental evoluția.

Am folosit dictonul latin din titlu, tocmai pentru a sublinia că timpul *fuge* doar parțial *irreparabil*, el este în parte, numai, irecuperabil. Rămân, în memoria colectivă și afectivă, oameni și fapte care-și pun amprenta asupra noastră, asupra unor generații de oameni. Aceste fapte și acești oameni au devenit parte a memoriei afective a liceului nostru.

Am fost întrebată, nu o dată, de ce un liceu tehnologic poartă numele unui diplomat. Nicolae Titulescu nu a fost doar diplomat (nu că acest lucru ar fi puțin), dar a fost în plus om politic, scriitor, om de cultură, o personalitate complexă, de formație renascentistă, plurivalentă. Nicolae Titulescu a fost un vizionar (deci, iată, a vut și el o relație specială cu timpul, cu viitorul, pe care l-a anticipat), el a imaginat o Europă unită, care s-a pus în practică cu zeci de ani după ce a fost gândită de el. Înainte de a deveni un fapt, Uniunea Europeană a fost un construct mental, o imagine în mintea unor oameni străluciți. Dacă Titulescu a avut o relație specială cu timpul (anticipând ceea ce avea să devină un fapt peste ani), el a avut o relație specială (nefericită) și cu vremurile, sub care a trăit. Dar despre tribulațiile unui om neînțele în țara lui și în epoca lui, nu e momentul să vorbim acum.

Nicolae Titulescu este patronul nostru spiritual și reprezintă inevitabil un model. Ne dorim să împrumutăm o fărâma din strălucirea sa și să putem la rândul nostru, să-i luminăm, prin educație și cultură, pe cei la formarea cărora contribuim, în calitate de dascăli.

Pentru că această intervenție stă sub semnul timpului, dacă vorbim despre timpul trecut, nu putem să nu vorbim și despre viitor. Îi doresc acestei școli mulți ani străluciți de acum înainte, ani care să se ridice la înălțimea și la strălucirea trecutului. Liceul nostru este un reper în istoria localității Medgidia și îi doresc să rămână un reper și în viitorul acesteia. Liceul nostru, indiferent de denumirile pe care le-a avut de-a lungul timpului, a pregătit generații de specialiști în diferite domenii, care au dus cu ei în țară și în străinătate, modelul de profesionalism și de omenie pe care și l-au însușit aici.

Vă fac o mărturisire, deși îmi este foarte greu să vorbesc despre propria persoană: îmi plac infinit de mult proverbele și zicătorile din limba română; acesta pentru că ele sintetizează o înțelepciune ancestrală. Două sunt astfel de ziceri din limba română, pe care nu pot să nu le evoc în acest context. Una este „meseria este brătară de aur”, iar cealaltă „cine are carte, are parte”. Copii fiind, le-am auzit de la dascălii noștri, dar abia acum, trecând prin viață, le înțelegem cu adevărat semnificațiile. Știm foarte bine cât de neprețuit este un meseriaș bun, indiferent de domeniu. Cât despre cealaltă zicere, am avut, ca oamnei „cu carte” fiind, partea noastră de orgoliu de a privi cu detașare, dar și cu superioritate sau înțelegere, după caz, ce se întâmplă în jur. Cu adevărat, cine are carte, are parte nu de bunuri materiale, ci de revelații, bogății spirituale. Liceul nostru îți oferă posibilitatea de a te realiza în ambele direcții, atât profesional, cât și intelectual.

Mulțumesc generațiilor de dascăli și de elevi care au contribuit la clădirea (re)numelui nostru, Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu”. Mulțumesc colegilor mei, pentru dăruirea de care dau dovadă la consolidarea acestui nume. Și mulțumesc anticipat generațiilor viitoare, care vor duce numele liceului mai departe.

Dictonul din titlu a fost doar un pretext pentru a medita asupra trecerii timpului. Timpul, la rândul său, a fost un pretext pentru evocarea specificului unui liceu care a rezistat trei sferturi de veac; îi dorim să dereze cel puțin de zece ori pe atât. A vorbi despre Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu” Medgidia înseamnă a vorbi despre oameni și faptele lor, al căror impact a rămas într-o memorie colectivă și afectivă.

O instituție prestigioasă:
Liceul Tehnologic Nicolae Titulescu, Medgidia - mai tânăr ca oricând
Meserii care i-au adus cinstea

Elevă: Telehoi Cristina, Clasa a X-a A

Președinte al CȘE

Coordonator: Prof. Daniela Barna

Pășesc pe holurile mari ale Liceului de parcă niciodată nu am aparținut altui colectiv de prieteni și colegi, de parcă dintotdeauna am fost aici, în cocheta Medgidie, aici, unde ne cunoaștem între noi și ne salutăm cu respect...aici există în primul rând înțelegere, este atât de greu uneori să te faci înțeles! Elevii chiar au ce învăța aici, cu adevărat, cu atât mai mult cu cât meseria se fură...nu-i este ușor nimănui! Dar, cu tenacitate și perseverență, totul, dar absolut totul, chiar și Everestul, dar ce spun eu?... chiar și diploma de absolvire a claselor a noua, a zecea și a unsprezecea învățământ profesional se poate merita! Da! Să meriți cu prisosință o diplomă! Cât respect câștigi din partea tuturor! Un bun meseriaș...iată o țintă! Cât de sus poți ținti în viață? Aceasta este într-adevăr o provocare!

Pășesc încet să nu tulbur liniștea pentru că sunt ore! Orele aici se respectă! Profesorii de serviciu nu îngăduie orice! Elevii noștri au multe de învățat astăzi! Sunt foarte multe ore de pregătire practică! Teoria este mai importantă pentru că ea este baza! Informațiile teoretice sunt esențiale. Apoi se poate începe practica comasată.

De 75 de ani acest liceu instruește, educă, disciplinează, formează oameni, caractere, crește! Crește odată cu elevii săi! Și nu mai îmbătrânește deloc! Îmi doresc atât de mult ca într-o zi să mă fac mare! Atât de mare cât acest liceu!

Meseriile au fost temelia aici la care respiră aerul curat al Medgidiei din școală profesională de ucenici. Se istoria învățământului constănțean. De atât de mult! Am rugat colegial pe toți să îmi acorde un mic ajutor, ca între buni Domnul M. I. Tănase Ștefan mi-a uluit: împlinește în anul 2024 patruzeci și

noi. Este un liceu tehnologic 1949 când s-a înființat prima deschidea un nouă pagină în atunci Medgidia s-a dezvoltat profesorii de instruire practică prieteni... de ziua liceului. mărturisit un lucru care m-a cinci de ani vechime în această

instituție. Școala o văd cum era atunci, arăta bine: cantina, fântână arteziană în interior, internat iar la masă se intra pe baza unei liste de prezență. Era un fel de militarie, dar nu era ceva nelalocul lui. În anul 2003 un elev al liceului a obținut locul I la etapa pe țară a olimpiadei în domeniul electric. Olimpiada s-a desfășurat la Cluj și Liceul nostru a obținut cea mai importantă distincție: Răileanu Bogdan -Locul I la faza națională a concursului pe meserii, anul III, specializarea electrotehnică. Cât de mult ar trebui aprofundate elementele de teorie și practica pentru a merita cu prisosință locul I la olimpiade și concursuri naționale?

Primul domeniu bine reprezentat al liceului a fost domeniul mecanic. Dintotdeauna acest liceu a avut ca bază domeniul mecanic, dar tot atât de bine dezvoltat a fost și domeniul electric. În anul 2000 se înființează un domeniu unic la nivel județean: industria textilă și a pielăriei califică astăzi în județul Constanța tineri ale căror diplome sunt recunoscute în întreaga Uniune Europeană. De-a lungul timpului școala a fost reprezentată cu cinste de către elevii săi, care i-au fost loiali, în acest domeniu: în anul 2008 Scoverdea Alina a obținut mențiune la faza națională a olimpiadei în domeniul textile- pielărie. De douăzeci și patru de ani, acest domeniu pregătește tinere absolvente. Există profesori minunați în acest liceu, de care a depins înființarea domeniului textile-pielărie. De acum înainte oare câte generații se vor bucura de oportunitatea de a absolvi această formă de învățământ unică la nivel județean?

Într-o discuție colegială Doamna Director, profesor Vasilescu Rodica ne-a înștiințat că în anul 2024 demersurile întregului colectiv reprezentat de conducerea liceului au dat roade: la inițiativa Doamnei Director și cu aprobarea autorităților viitorii elevi ai liceul vor beneficia de o noua calificare: tehnician multimedia. Câte posibilități de angajare pe piața muncii li se vor oferi viitorilor elevi în acest domeniu? Căutăm să dezvoltăm liceul și să ne adaptăm cerințelor vieții, spunea Doamna Director.

DIRECTORII ȘCOLII		
Maistru	SOARE FLOAREA	1948 - 1958
Maistru	GRAJDEANU NICOLAE	1958 - 1958
Maistru	ALBU MIRCEA	1958 - 1960
Înginer	NEAGU MIRCEA	1960 - 1962
Profesor	MEMET MAIER	1962 - 1967
Înginer	CHIPONCEA ION	1967 - 1976
Înginer	EKE GHEORGHE	1970 - 1973
Înginer	NĂSTASE MARIN	1974 - 1982
Profesor	ȘTIRNER ION	1982 - 1983
Înginer	ALDEA TUDOR	1983 - 1987
Profesor	CRĂCIUN ELENA	1987 - 1990
Profesor	DAVIDENCU SORIN	1990 - 2002
Înginer	GRUP MARIA	2002 - 2012
Înginer	VASILESCU RODICA	2012 -

Chiar la intrarea în Liceu se găsesc cele trei plăci omagiale alături de placa pe care sunt inscripționate în marmură numele tuturor directorilor: una a fost inaugurată la șaizeci și cinci de ani de viață ai liceului, cea de-a doua la șaptezeci de ani, însă cea de-a treia m-a impresionat: *În cinstea trecutului, onorăm prezentul și construim viitorul educației!* Este aceasta o atitudine față de viață, nu numai față de educație. Este oare doar virtutea celor trecuți prin viață să fie înțelepți? Cât de mult putem instrui tinerii să pășească pe

urmele noastre? Puterea exemplului este uriașă, atâta timp cât este dăruit cu inimă deschisă, păstrând însă rigoarea și respectul pentru haina de profesor. Iată trei învățăminte pentru cei tineri pe care ni le-a oferit cu toată generozitatea domnul M. I. Năstase Costel: *Tinerii să nu înceteze niciodată să învețe! Într-o lume care este înconjurată de tehnologie și într-o continuă schimbare, curiozitatea va rămâne una dintre cele mai valoroase caracteristici ale omului. Să rămână mereu deschiși la idei și perspective noi pe tot parcursul vieții lor.... Tinerii să fie buni și empatici cu lumea din jurul lor! A înțelege și a aprecia diversitatea oamenilor din jurul lor este o calitate din ce în ce mai rară. Tinerii să fie buni pentru că astfel își vor crea relații pe termen lung și vor trăi în armonie! Și, mai ales: Niciodată nu subestimați puterea perseverenței! De-a lungul vieții, apar multe provocări pe care trebuie să le priviți ca pe niște oportunități de învățare. Succesul vine adesea la cei care persistă cu pasiune și hotărâre în ceea ce fac!*

Despre rostul echilibrului, dar mai ales al ordinii și disciplinei în toate aspectelor vieții profesionale și personale am rugat-o pe doamna profesor Elvira Zaharia să ne spună câteva cuvinte: *Acestea sunt esențiale în toate aspectele vieții asupra cărora avem direct control. Ca reprezentare concretă a disciplinei, găsim ordinea de a face ceva hotărât din timp, calculat și programat. Echilibrul înseamnă să existe armonie între aspectele vieții noastre.*

Domnul profesor Rotaru Ion este un profesionist al domeniului mecanic auto. Dumnealui ne-a vorbit despre pasiunea sa: *La nivel de pasiune sau de plăcere, mecanica auto poate fi practică minimal și acasă de către orice pasionat de mașini. Ce trebuie însă să știi dacă vrei să devii mecanic auto și prin ce proces trebuie să treci pentru a-ți realiza acest vis? De la începător la avansat este cale lungă, pentru un început de carieră promițător(...) Dacă vrei o carieră în mecanică auto, trebuie să dedici mult timp și suflet acesteia. Este esențială cunoașterea teoretică și practică în acest domeniu, o serie de calități care să ateste vocația ta, dar și alegerea unui echipament adecvat ce te va susține pe parcursul evoluției tale. Apoi domnul profesor mi-a vorbit cu multă evidentă plăcere despre noile mașini electrice, care sunt cele mai complexe bunuri electronice pe care le utilizăm în viața de zi cu zi.*

O doamnă profesoară M. I. în domeniul mecanică este doamna Orăscu Argentina Agnes. Pentru această scurtă retrospectivă a profesorilor de instruire practică dedicați Liceului, dumneaei ne-a vorbit despre exemplul oferit de tatăl dumneaei, domnul profesor maistru instructor Orăscu Ion (specializat în industria prelucrării lemnului). Cariera pe care a îmbrățișat-o doamna profesor a avut la bază dorința de a-i învăța să coreleze activitățile teoretice și practice din domeniul tehnic, profil mecanic. Doamna profesor apreciază interesul elevilor pentru însușirea unei meserii.

Doamna profesor Seimeneanu Camelia adună în buchetul florilor de la catedră treizeci de ani de experiență și a adoptat cu îndrăzneală metode inovatoare de predare și a promovat implicarea activă a elevilor în procesul de învățare. În opinia dumneaei, *meseriile care necesită o pregătire temeinică rămân în continuare căutate și valorizate în societate(...). Practica și perseverența joacă un rol crucial în procesul de învățare a contabilității. Eu încurajez tinerii să încerce diverse domenii de studii și activități (...). Încurajez învățarea, autocunoașterea și dezvoltarea personală, dezvoltarea de competențe în domeniul economic precum și implicarea în activitățile sociale și comunitare pentru a-și dezvolta empatia și responsabilitatea socială.*

Pășesc timid pe lungile holuri îngrijite ale Liceului. În curând se va suna de ieșire. De pe perete, de pe panourile îngrijite, citesc în fugă titluri: *Orizonturi liceene* (este revista liceului nostru, numără ani buni de la apariția primului număr), *Nicolae Titulescu*... O personalitate remarcabilă al cărui nume îl purtăm și pe al cărui spirit viu îl omagiem în fiecare an, în data de 4 martie. Cine ne poate vorbi astăzi și ne-a vorbit întotdeauna cu însuflețire și tinerețe despre atâția oameni puternici ai acestei țări? Ne-a răspuns astăzi *prezent* și domnul profesor conf. dr. Golea Pompiliu, responsabil cu pregătirea practică în domeniul economic. Cariera domniei sale a fost încununată cu studii în domeniul

Iată biblioteca, astăzi numită *Centrul de Documentare și Informare Alfa și Omega*. Este încă liniște, elevii nu au venit încă să cerceteze noutățile în domenii care îi pasionează și îi încântă. Doamna bibliotecar Raluca Turliu este un alt profesor de pregătire practică. Locul dumneaei este aici, printre rafturile pline de șoapte, de mai bine de douăzeci de ani. Am rugat-o să ne transmită un gând de ziua Liceului: *Când am ajuns aici pentru prima dată, am găsit o bibliotecă tradițională veche cu volume impresionante numeric ceea ce m-a determinat încă de la începuturi să realizez un proiect prin care să pot transforma acest spațiu într-o bibliotecă modernă și primitoare*. Este profesor de instruire practică în domeniul economic și prima dumneaei pasiune a fost cartea. *Un îndemn pentru cititori?* -am încercat eu să închei stângaci acest interviu. *Țineți aproape de cărți!*, a fost replica doamnei bibliotecar.

Da! Într-o zi, într-o bună zi, aici, în curata și plăcuta Medgidie, am să cresc și eu. Am să îmbătrânesc, cine știe, poate într-o zi voi împlini aceeași vârstă cu Liceul meu! Șaptezeci și cinci de ani! Câtă tinerețe e aici! S-a sunat. Profesorii încep să se îndrepte către cancelarie.

Știu ce este de făcut! Trebuie să cresc. Să învăț mai bine, să aprofundez materia, să ascult de învățătura profesorilor mei! Da! Într-o zi, într-o bună zi am să mă fac mare! Atât de mare cât acest Liceu!

Partea a doua

Însuflețită de aceste gânduri minunate și cu capul plin de proiecte mărețe, mă îndrept chicotind spre cancelarie...hi, hi! De data aceasta o să îmi iasă! Îi dau gata pe toți! Mă fac o adevărată profesoară!

Grăbită, preocupată și puțin timidă, cu un aer serios care inspiră modestie, colega mea, Ravie Iuruc, așază catalogul în rastele, absentă. Să nu deranjeze pe nimeni, să nu se facă niciun caz de persoana ei, nimic!...Doar eu știu ceva cu totul ieșit din comun despre ea, mi-a spus mie pentru că o consider bună prietenă...În Aula Mare a Universității Ovidius Constanța, tânăra absolventă a *Facultății de Contabilitate și Informatică de Gestiune* a fost felicitată pentru decernarea diplomei *Premiile Excelența pentru studenți!* De ce? A absolvit studiile universitare cu nota *zece!* Ravie, cea tăcută, a devenit o absolventă de nota *zece!* Să nu mă mai gândesc la cele două mastere finalizate la zi!

Privesc cum intră în cancelarie doamna Jenica Sava și, surâzătoare, în ciuda programului de instruire practică început de la prima oră de curs, își găsește resursele de a îmi zâmbi cu bunătațe. Apoi ne iscodește despre una și alta, împarte sfaturi, replici, bună dispoziție...Iată un caracter pentru interviul ideal, îmi spun în timp ce mă reped lângă dumneaei și o interoghez mioros... și aflu lucruri și mai uimitoare: cu o experiență care adună treizeci și patru de ani la catedră, având specializare dublă (profesor de geografie și de instruire în domeniul textile-pielărie), a redactat o lucrare de dizertație pentru absolvirea primelor studii masterale (acum o finalizează pe cea de-a treia): *Managementul deșeurilor textile*. Notez cu înfrigurare aspecte care mă uimesc: *în toți acești ani rezultatele obținute la concursuri și olimpiade au fost frumoase. Fac cu drag ceea ce fac. Lucrările realizate de elevi sub coordonarea mea au încercat să aducă o bucurie colegilor pentru că eu cred cu tărie în arta elevilor mei. Iubesc tradițiile și obiceiurile românilor, în special cusăturile, unice, pe care le-am reinventat inserându-le în mici obiecte decorative: un semn de carte, un mărtișor. Cred că tradiția trebuie împletită cu modernitatea, pe etamină totul este simplu...* Amețisem: rezultatele elevilor noștri la examenul de bacalaureat la disciplina geografie fuseseră mai mult decât mulțumitoare!

Pentru că realizez că nu știam cu cine vorbeam până acum, mulțumesc frumos doamnei profesor și mă retrag în plină glorie! Nu înțeleg unde eram eu și nu i-am remarcat pe oamenii aceștia! Pe hol, liceul este iarăși tăcut. Raze tainice de soare îmi străpung sufletul trecând dincolo de geamurile înalte. Iată un om de luat la întrebări: domnul Răculeanu Ion, profesor de instruire practică. Deși de acum șase ani trebuia să se bucure de confortul vieții de pensionar, răspunde *prezent* primul în atelierele liceului! Jovial, domnul profesor glumește cu mine iar eu nu mai apuc să îmi notez tot ceea ce îmi explică: *sudorii sunt foarte căutați la ora actuală. Unii dintre elevii noștri de la învățământul profesional – sudori- îi surclasează la disciplinele teoretice pe cei din învățământul liceal... Calificarea aceasta devine din ce în ce mai căutată iar diploma asigurată de noi este un avantaj real pentru absolvenții care se pot angaja ulterior...* O nouă uimire mă face să zâmbesc colocvial și cam mânzește: înaintea mea îmi surâde bonom un om atât de pragmatic, serios, foarte bun cunoscător al elevilor săi, atât de ancorat în viața de zi cu zi încât nu pot crede că domnul profesor Răculeanu este pensionar! Oare eu m-aș putea implica astfel la vremea mea?...

Gândul zboară fără să mă aștept, razna iar, departe... la vieți de oameni dedicați trup și suflet acestei profesii... Da, apele liniștite sunt adânci, îmi spun eu. Este o concluzie aceasta sau un îndemn, așa cum de fiecare dată când ne întâlnim, minunata mea prietenă și colegă Jeni Baron știe să o facă subtil, fără a lăsa impresia că m-ar sfătui? Nu mai știu! Tocmai oamenii cu suflet cald și sensibil, așa ca al dumneaei, sunt mai greu încercați uneori... O întrebare al cărui rost acum l-am uitat îmi provoacă un nod în gât: cine este această Doamnă de pregătire practică pe care am cunoscut-o în urmă cu trei ani școlari, când a venit să instruiască elevele de la textile-pielărie? O enciclopedie vie: absolventă a *Facultății de Agronomie*, a pornit în lunga dumneaei carieră (de treizeci și șapte de ani de experiență în învățământ) venind din cel mai recunoscut mediu universitar: cel bucureștean. Ani întregi a instruit elevi din învățământul liceal ca profesor de biologie, *sunt as în biologie*- îmi mărturisea. Pregătirea de bază, aceea de inginer, nu a fost îndeajuns pentru doamna profesor... S-au adăugat tot felul de module de educație tehnologică, și aceasta pentru că a căutat să se autodepășească mereu, să știe de toate: gastronomie, transporturi, horticultură... și, printre toate cele, și o specializare pentru pasiunea dumneaei: *confecțiile și tricotatele- instruire practică și teorie*, disciplina pe care o predă în calitate de profesor la clasele de *confeționer produse textile* i-a oferit oportunitatea de a crea, de a combina culori, texturi, linii și volume fără nicio îngrădire, dând frâu liber imaginației. Însă nu toate elevele dumneaei - îmi mărturisea - au disponibilitatea de a-și cultiva bunul gust și de a se bucura de această joacă savantă la care *designul vestimentar* te provoacă. Ca profesor, mi-a explicat odată că teoria bine însușită de eleve este primul pas în demersul de a aplica cunoștințele practice: *Din teorie se desprinde și practica!*

Ușa cancelariei se deschide brusc și mă trezește din labirintul gândului care hoinărise până acum în căutarea *fîrului Ariadnei*. Din prag mă privește serioasă Doamna Director. Pe când îi urez o zi bună, Ideea prinde contur în adâncuri și țipă cu entuziasmul unui copil care a primit o jucărie minunată: Da! Țsta da interviu absolut! Cine este motorul acestei instituții care pornește la drum în fiecare dimineață, încă de la prima oră, verificând bunul mers al lucrurilor în toate corpurile și anexele liceului, începând cu preșcolarii de la Grădinița cu program normal nr.12, structura noastră? Această *locomotivă* cum îi place să ne explice cu aplicație, a parcurs deja doisprezece ani de muncă aici, în Liceu, la început ca profesor și apoi ca manager și profesor de pregătire practică, în același timp. Sunt doisprezece ani de când dumneaei ne cheamă în biroul directorului unde fiecare dintre noi venim și ne confesăm, cerem sfaturi și mai ales, soluții concrete și dacă se poate, cât mai rapid, așa, ca să scăpăm noi de efortul de a ne implica în calitate de membri ai corpului profesoral și pentru a nu ne asuma riscul unei eventuale erori. Doar nu noi conducem acest liceu! Exista Director! Nu se plânge de îndatoririle dumneaei niciodată, doar ne mai povestește colegial cât de complicat este uneori să le duci de una singură pe toate! Noi ascultăm de multe ori absenți și preocupați de micile noastre griji, zâmbim forțat și o încercăm să o asigurăm că știm cât este de greu să fii managerul unui asemenea liceu tehnologic cu tradiție.

Cu mișcări repezite scriu un mesaj scurt domnului profesor Vasilescu Romulus Aurelian. Dumnealui este aici de mult timp! Trebuie să aflu toate detaliile, ce a predat și încă mai predă, ce generații s-au remarcat, câți elevi îl salută cu respect și astăzi, de câți ani instruieste și crește odată cu acest liceu... Da, am mult de lucru! Și până acum nu am făcut nimic! Mesajul domnului profesor Vasilescu Romulus Aurelian cu ocazia aniversării a șaptezeci și cinci de ani de împlinire a tradiției cu inovația la Liceul Tehnologic *Nicolae Titulescu Medgidia*

Meseria este brățară de aur

Această brățară de aur nu este specifică numai meseriașilor: lăcătuși, sudori, zidari, etc., ci tuturor specializărilor, indiferent de domeniul la care ne referim.

Este evident faptul că cel ce reușește să își dobândească independența financiară prin muncă cinstită, de calitate, devine posesorul acestei brățări de aur.

Încă de pe băncile școlii, viitorilor meseriași li se inoculează ideea conform căreia prin perfecționare în profesia pentru care te pregătești, vei dobândi și un respect deosebit atât la viitorul tău loc de muncă, cât și în societate. De calitatea muncii și efortului tău depinde și calitatea vieții pe care o vei avea, tu, locuitor al acestei planete! Calitatea este o condiție sine qua non a oricărei profesii. Această atât de prețioasă brățară din aur nu trebuie lăsată să se deprecieze! Ea nu va străluci decât atunci când tu vei fi în permanență preocupat de a te perfecționa și a te adapta la condițiile vieții, o viață aflată într-o continuă schimbare!

CONCEPTUL DE PACE ÎN GÂNDIREA VIZIONARULUI NICOLAE TITULESCU

Scurtă introducere

Pentru noi, elevii Liceului Tehnologic Nicolae Titulescu” din Medgidia, numele acestui polihistor (diplomat de carieră, scriitor, om de cultură, profesor), deci o personalitate complexă de formație renascentistă este o emblemă care ne onorează.

Nicolae Titulescu a fost în opinia noastră un vizionar care a avut o relație specială cu timpul, cu viitorul pe care l-a anticipat. El și-a imaginat o Europă unită care a început să se dezvolte la 10 ani de la trecerea sa la cele veșnice. A avut o relație nefericită cu vremurile pe care le-a trăit.

Dar ce este pacea? Pe planul colectiv, pacea este absența războiului (latină *pax absentia belli*), a violenței între grupuri umane. În acest sens, societățile totalitare sau dictatoriale pot fi în pace pe planul militar, dar nu pe planul social: de exemplu, lupta claselor este o stare de război social.

Dar războiul? Războiul este un conflict militar sau nu, scurt sau de durată, între două sau mai multe grupuri, categorii sociale sau state, pentru realizarea unor interese financiare, etnice, teritoriale, economice și politice.

Războiul, ca de altfel și perioadele de pace, sunt considerate de unii forme de echilibrare a energiilor sociale, iar modul în care ele se poartă ori se manifestă depune mărturie despre cultura și stadiul de dezvoltare socială. Aici intervine și diplomația la care Nicolae Titulescu a contribuit din plin prin activitatea sa tenace.

Menținerea păcii internaționale este unul dintre obiectivele organizațiilor internaționale ca de pildă ONU dar există și organizații ne-guvernamentale (ONG) care susțin tratativele pentru pace acolo unde domnește starea de război.

În cele 22 de discursuri adunate în volumul *Pledoarii pentru Pace*, reiese în mod evident orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu, credința sa în rolul pe care Europa îl are precum și datoria Europei de a-și asuma acest rol – în construirea unei lumi mai bune căci, spune el, ”milioane de oameni au murit în Marele Război pentru ca să se poată naște o nouă viață internațională”.

Unele din ideile enunțate de Titulescu s-au dovedit a fi vizionare: el vorbește despre solidaritatea națiunilor europene, despre cooperarea economică și punerea la comun a capacităților de producție ale statelor, despre libera circulație a mărfurilor și persoanelor.

În aproape toate discursurile sale, Titulescu apare ca un promotor și susținător fervent al cooperării europene pe mai multe planuri, cooperare pe care o consideră esențială pentru păstrarea păcii. Pentru el, Europa nu este altceva decât un întreg: „Europa nu mai este o colecție de state. Este un stat divizat în părți

Conceptul de pace în gândirea și acțiunea lui Nicolae Titulescu

În concepția sa, pacea reprezintă, aspirația perpetuă a umanității, un ideal care justifică orice sacrificii. „Pacea – scria Nicolae Titulescu în celebrul său discurs – este un fenomen în mișcare. Ea este ceva viu care se înfăptuiește treptat. Pacea nu este nici odihnă nici delăsare. Pacea este numai un scop, o direcție”.

Avem în biblioteca școlii, volumul „Discursuri” și l-am citit aplecându-ne asupra celui care se referă la „Dinamica păcii” deoarece el reflectă preocuparea sa pentru găsirea căilor de menținere și de întărire a păcii internaționale.

Meditațiile asupra păcii

sunt opera unui mare umanist preocupat de soarta comunității internaționale, iar discursurile sale rostite cu diferite prilejuri – cu o eleganță și o ținută intelectuală impecabilă – îl poziționează paradoxal în contextul tulbure actual din apropierea granițelor noastre.

Referindu-se la unele cauze de generare și de amplificare a tensiunilor internaționale – care se manifestă sub diferite forme și în viața internațională actuală – Nicolae Titulescu afirma cu deplin temei: „Nu de revizuirea tratatelor are nevoie omenirea, ci de revizuirea propriilor ei judecăți”.

În același discurs marele diplomat adăuga: „Ceea ce trebuie făcut pentru a asigura pacea este ca popoarele în plină sinceritate și fără gânduri ascunse să lucreze împreună pentru a spiritualiza frontiere, prin acorduri de tot felul, în special prin acorduri economice în interesul comun”.

Consecvent acestei idei, Nicolae Titulescu a dezvoltat o diplomație a vecinătății, a înțelegerii punctelor de vedere ale altor state, o politică de prietenie și de alianță cu țările baltice, cu țări din Europa Centrală, a construit bazele unei politici realiste și amicale cu Uniunea Sovietică.

Concepția sa se bazează pe următoarele condiții:

1. Este nevoie – spune Nicolae Titulescu – de *construirea unor relații internaționale bazate pe echilibrul de forțe, care să asigure securitatea fiecărui stat*. Securitatea internațională, în opinia sa, se bazează pe „forța dreptului” și nu pe „dreptul forței” care sunt opozabile. Se impune construirea unor sisteme de securitate colectivă care trebuie să se constituie într-o o forță de descurajare a oricărui potențial agresor. Acest mecanism politico – juridic trebuie să fie întărit, mai ales în ceea ce privește țările mici, prin menținerea unor armate naționale care trebuie să constituie o garanție a nefolosirii forței împotriva lor. Agresorului trebuie să i se opună o forță de reacție colectivă care să împiedice dorința de a recurge la forța armată.

2. O premisă a menținerii păcii, este *încrederea reciprocă*. Pacea reală ... „își are izvorul în încredere și încrederea își are izvorul în stabilitate”. Pentru a se crea încrederea reciprocă, se impune cunoașterea reciprocă, bazată pe analiza atentă și cu bună credință a pozițiilor în divergență și folosirea mijloacelor politice și juridice de soluționare pașnică a eventualelor diferende. În discursul ținut la Atena la 24 octombrie 1933- an în care nazismul se instaura în Germania- afirmă că există un domeniu în care sentimentul poate fi aliatul de preț al rațiunii.

3. Pacea nu trebuie doar afirmată dar trebuie și organizată. Prin *organizarea păcii*, Nicolae Titulescu înțelege luarea unui set de măsuri care are ca scop evitarea războiului. Acesta trebuie să fie încorporat în *legi internaționale* care să evite declanșarea unor conflicte armate. Aceste idei s-au materializat la Nicolae Titulescu prin eforturile sale de elaborare și aplicare a unor documente internaționale interbelice de maximă importanță dintre care cităm: Pactul Briand Kellog (1928), Definiția agresiunii (1933).

4. În concepția lui Nicolae Titulescu pacea este o *stare de spirit* - rezultat care rezultă din judecățile de valoare ale individului. Prin această expresie el vrea să sublinieze necesitatea *luptei conștiente și permanente pentru pace*. „Cum s-ar putea clădi edificiul păcii fără sprijinul maselor? se întreba retoric Nicolae Titulescu. Prin urmare propune următoarea definiție: „Pacea este astăzi o stare de spirit ca scop, o organizare legată ca instrument și un strigăt al inii, adică o expresie prin cuvânt ca mijloc de a împlănte în conștiința univrsală imperioasele ei comandamente”.

Menținerea păcii este determinată în concepția sa de împlinirea unor cerințe majore care să asigure în totalitate condițiile păcii. Le vom sintetiza în continuare:

1. O primă cerință a păcii o reprezintă *soluționarea pașnică a diferendelor internaționale*. „Războiul nu este niciodată soluția unui conflict”.

Numai soluțiile pașnice pot pune bazele unei înțelegeri durabile. El acordă un rol important Societății Națiunilor. O importanță deosebită trebuiau să aibă și acordurile regionale. Titulescu are o activitate neobosită în cadrul Micii Înțelegeri și Înțelegerii Balcanice. Din păcate aceste două organizații de cooperare au sucombat în vârtoarea evenimentelor ce au

2. *Cooperarea internațională* este o altă cerință pentru menținerea păcii. Ea ar trebui să se caracterizeze prin dorința de înțelegere, voință, generozitate. După opinia sa „nu există dificultate derivând din relațiunile între oameni care să poată rezista unirii și cooperării internaționale”.

3. Organizarea păcii presupune în mod necesar, conform viziunii lui Nicolae Titulescu, *menținerea și întărire suveranității statelor*. Pacea trebuie să fie în concepția lui Nicolae Titulescu, un rezultat convergent al eforturilor naționale- prin exercitarea drepturilor suverane- și al cooperării internaționale.” A gandi drept rețetă a unei păci permanente abolirea suveranității înseamnă nu numai o soluție imposibilă ci și dacă ne-am ne-a îndrepta pe această cale, să aruncăm lumea în haos și anarhie, căci nu se poate întrevedea nici realizată, nici împede concepută noua organizare care ar trebui să intre în vigoare”.

În accepțiunea lui Nicolae Titulescu, pacea nu înseamnă numai lipsa războiului, ea înseamnă înainte o stare de spirit alcătuit din încredere, înțelegere reciprocă și din nădejdea în ziua de mâine.

Într-o asemenea viziune, pacea este un proces dinamic. „Pacea nu se proclamă. Pacea se cucerește”.

4. *Educația pentru pace* este o altă formă de menținere a păcii, și ea devine imperios necesară prin promovarea în sistemul educațional și mijloacele de informare în masă a condițiilor păcii și eliminarea cauzelor războiului.

5. *Modificarea funcțiilor dreptului internațional* este și ea o cerință majoră care asigură condițiile păcii. În opinia lui Nicolae Titulescu, dreptul internațional, trebuie să înceteze să mai fie dreptul războiului, el trebuie prin urmare să fie exclusiv dreptul păcii. „Se mai poate oare concepe aceea diviziune a dreptului internațional în cele două ramuri: dreptul păcii și dreptul războiului? Nu trebuie oare revizuite metodele acestei discipline, juridice înlăturându-se terminologia absurdă a dreptului războiului adică a dreptului de exercitare a crimei prin admiterea unui singur drept: acela a păcii?”

Elevă: Telehoi Cristina, Clasa a X-a A
Coordonator, Prof. Vasilescu Rodica

PATRU MARI DEMERSURI DE DIPLOMAȚIE ECONOMICĂ ÎN ACTIVITATEA LUI NICOLAE TITULESCU

Scurtă introducere în problematică

În 4 martie am serbat (o facem tradițional) Ziua Școlii și o dată cu aceasta și 141 de ani de la nașterea marelui diplomat Nicolae Titulescu. Acest context ne permite să evidențiem câteva aspecte de ordin economic din prodigioasa sa activitate diplomatică.

După Primul Război Mondial situația economică a României a evoluat în stransă legătură cu evenimentele ce au marcat soarta Europei. Aceste evenimente nu au trecut neobservate și analizate de către ilustrul om politic Nicolae Titulescu. Nu se poate spune că toate „bătăliile” pe care le-a dus acesta cu marile personalități politice ale vremii au fost pe deplin câștigate.

Iată de ce încercarea de a privi România și Europa prin prisma analizei unor documente și scrieri ale marelui diplomat o considerăm benefică, cu atât mai mult cu cât azi evoluăm în cadrul unei structuri integraționiste care este Uniunea Europeană.

Problema reparațiilor de război după prima conflagrație mondială

Nicolae Titulescu, ca ministru de finanțe, expunând în Parlament bugetul țării „aprecia datoria publică a statului la 27 miliarde lei, din care 4/5 internă și 1/5 externă. Datoria externă era apreciată atunci de Nicolae Titulescu la 965 milioane dolari (la paritatea oficială de 5,18 lei/US dolari).

România era așadar răvășită după război și din acest motiv, o primă mare direcție de acțiune ce trebuia rezolvată era **problema reparațiilor de război**, problemă dezbătută la Conferința de la Spa (iulie 1920). Din partea României, care în mod firesc avea dreptul la despăgubiri de război din partea statelor foste inamice care i-au jefuit teritoriul în timpul ocupației din 1916-1918, delegația a fost condusă de Nicolae Titulescu. Nu a existat o soluționare a sumei totale a despăgubirilor datorate de Germania.

Conferința de la Spa (iulie 1920) a hotărât următoarele procente de despăgubiri: Franța -52%;

Problema „optanților unguri”

După Primul Război Mondial (1914-1918), provincii și teritorii însemnate care au aparținut Imperiului habsburgic s-au alipit sau au format state naționale. Ungaria a fost supusă acestui proces și a „pierdut” teritorii care pretindea că îi aparțin ca un drept istoric.

Prin aplicarea reformei agrare în Transilvania în anii 1920, apare problema „optanților unguri” care din pacate persistă și azi. Aceasta a constituit obiectul unor dispute internaționale.

Problema „optanților unguri” a existat în toate fostele teritorii revenite la România, Cehoslovacia, Iugoslavia. Foștii proprietari, au avut proprietăți întinse familii care se revendicau ca aparținând blazoanelor și titlurilor nobiliare maghiare. În Transilvania

vorbim de de 367 de „optanți”, care dețineau aproape 80 la sută din suprafețele agricole și de pădure, în numele statului ungar ai cărui cetățeni și erau.

Această problemă a apărut în temeiul unei interpretări eronate a legilor românești privitoare la Reforma Agrară din 1921. În contextul acestei interpretări, Guvernul Ungariei a ajuns la concluzia existenței unei incompatibilități între legislația Reformei Agrare din România și Tratatul de la Trianon - tratatul semnat de Puterile Aliate învingătoare în Primul Război Mondial cu Ungaria, în 4 iunie 1920. În primăvara anului 1923 reprezentanții guvernului de la Budapesta, în frunte cu contele Csaky, ridică problema optanților unguri pentru a forța guvernul să-și diminueze pretențiile asupra sumei ce trebuie platită de Ungaria drept reparații de război.

Mai mult se ajunge la o situație inversă, România să plătească o anuitate, ce reprezintă de două ori și jumătate valoarea bugetului țării din 1923.

Soluția propusă de Nicolae Titulescu în rezolvarea acestei probleme era ca, optanții maghiari să -și păstreze bunurile mobiliare. „În condițiile în care Legea agrară a Transilvaniei va fi defavorizat pe unii cetățeni de origine maghiară să se aduca la cunoștința guvernului maghiar pentru a fi analizat fiecare caz în

Crearea unei piețe și politici economice comune

Efectele economice ce apar în urma reformei agrare, prin diminuarea ponderii produselor românești pe piața europeană, sunt resimțite în întreaga perioadă interbelică. Exportul de cereale nu va mai cunoaște valoric și cantitativ ponderea dinaintea războiului. Posibilitățile de export sunt diminuate și de politica dusă de marile state europene, care-și dezvoltă rapid producția de cereale, dar și de produsele americane tot mai prezente pe piața europeană. Pentru a contrabalansa efectele acestor politici, România încearcă să-și mărească posibilitățile de export cu statele membre ale „Micii Înțelegeri” și „Înțelegerii Balcanice” prin crearea unei piețe și politici economice comune.

Observațiile lui N. Titulescu în aceasta privință sunt juste. „Din informațiunile neoficiale aflu că s-ar dori impartirea statelor participante la Conferința de la Londra pe trei categorii: 1. Marile Puteri; 2. Puterile evaluate interesante în reparațiuni, ca Serbia, Portugalia; 3. Puterile teoretic interesate la reparațiuni, ca România, care a acceptat acordul de la Spa. De va fi așa, nu numai ca se va apăra nedreptatea districțiunii între puterile mari și mici, este absurd a se susține că Romania este teoretic interesată la reparații, pentru că socotind procentul de 1% un drept, a refuzat acordul de la Spa. Belgia și Italia care au semnat acordul de la Spa, fac de mult timp forțări pentru a obține revizuirea procentelor în favoarea lor. Pentru ca sunt mari puteri, procedeul lor se cheama înalta politică. Dacă România ar fi acceptat acordul de la Spa și ar fi încărcat ulterior revizuirea lui în folosul ei, aceasta s-ar fi chemat probabil dezonorare.

Problema stabilizării financiare

Problemele financiare ale României se resimt în aceasta perioadă și sunt deosebit de acute.

Se apelează pentru rezolvarea lor la sprijin exterior. Nu trebuie omis faptul că întreaga Europă a avut asemenea probleme. Stabilizarea leului, care cunoscuse o mare depreciere datorită războiului, se impunea a se realiza cât mai repede posibil, însă lipseau mijloacele financiare. Doar un împrumut extern putea soluționa această problemă. Afirmatia lui Nicolae Titulescu pentru a realiza împrumutul este deosebit de realistă: „Creditul unei țări nu se face cu bani ci cu încrederea pietelor străine.”...România trebuia să țină seama de pretențiile Franței, dar și de cele ale Marii Britanii, care a cerut prin ministrul ei de la București să fie luate în considerație interesele industriașilor britanici. Politica pro-franceza a României era privita cu reticenta de marile puteri.

Construcția Europei în concepția lui Nicolae Titulescu – sinteza gândirii sale

Ideile sale despre această problemă se regăsesc în volumul „Pledoarii pentru pace”. Este o carte care evidențiază orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu, credința sa în rolul pe care Europa îl are, și mai mult decât atât, datoria Europei de a-și asuma acest rol – în construirea unei lumi mai bune. Volumul se găsește și în biblioteca noastră alături de cele peste 29.000 cărți care ne așteaptă pentru lectură și reflecție.

- **Orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu:** „milioane de oameni au murit în Marele Război pentru ca să se poată naște o nouă viață internațională”.
- **„Spiritualizarea frontierelor”,** înțeleasă nu ca renunțare la frontierelor naționale, ci la izolaționism în favoarea cooperării dintre state ca între egali, prin prezervarea și respectarea drepturilor fiecăruia. Scopul poate fi atins prin acorduri între state, în special acorduri economice: „la ora actuală Europa seamănă cu o tabără de citadele fortificate care se ridică una împotriva celeilalte. Înalte bariere vamale le separă total.”
- **Necesitatea construirii unei unități economice europene,** condiție sine qua non a păcii pe continent. În ciuda câștigării Războiului în 1918, Pacea a fost pierdută pentru că „tratatele de pace au omis să unească noile entități politice într-un sistem comun.

Scurtă concluzie

Viața și activitatea marelui diplomat s-au desfășurat sub mottoul „*Viața mea a fost o luptă continuă în scopul de a croi pentru România un loc în viața lumii, apărându-i, totodată, interesele naționale*” după cum se exprima în cadrul pledoariilor sale.

Elev: Ivan David, Clasa a X-a A
Coordonator, Prof. Turliu Raluca

NICOLAE TITULESCU ȘI PROBLEMA BASARABIEI

Introducere în problematică

Basarabia s-a constituit ca Republică Democrată Moldovenească la sfârșitul anului 1917, proclamându-și întâi autonomia în cadrul Republicii Ruse, apoi, după Revoluția din Octombrie, independența față de Rusia bolșevică și după câteva luni, la 27 martie/9 aprilie 1918 unirea cu Regatul României. Sfatul Țării, organ legislativ a votat deschis în favoarea unirii, declarația menționând că: „ Republica Democratică Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia, acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului că noroadale singure, să-și hotarască soarta, de azi înainte și pentru totdeauna SE UNEȘTE CU MAMA SA ROMÂNIA”.

Unirea Basarabiei cu România nu a fost recunoscută de Rusia. Unirea Basarabiei cu România a generat nemulțumirea Ucrainei. La 30 martie/12 aprilie Kievul a transmis o notă prin care protesta pe lângă guvernul român față de hotărârea de unire pe care o considera un act de „anexiune” pe care nu-l recunoștea. La 7/20 aprilie 1918, guvernul român, sub semnătura ministrului de externe Constantin C. Arion, a răspuns printr-o notă în care argumenta caracterul românesc al Basarabiei și respingea susținerile Radei ucrainene.

A urmat drumul recunoașterii internaționale a Unirii. În ianuarie 1918 congresul Statelor Unite ale Americii își afirmă „dorințele” geopolitice la nivel mondial, prin cele 14 puncte, suportul pentru libertatea comerțului, tratatele deschise nu secrete, democrația și autodeterminarea, acestea favorizau viitoarea mare putere în defavoarea fostelor imperii coloniale, inclusiv Imperiul Rus. Influența economică/militară/politică a SUA, mai ales față de învingători (Antanta) cărora le-a furnizat, pe datorie, echipament militar, hrană și alte produse în valoare de zece miliarde dolari aur (de 20 ori bugetul militar a Imperiului German din 1913) a favorizat țările mici, inclusiv România. Lloyd George, președintele Consiliului Suprem al Conferinței de Pace de la Paris îi comunică la 3 martie 1920 lui Alexandru Vaida-Voevod, președintele Consiliului de Miniștri român, că întrucât guvernul român a făcut dovada dorinței sale de a rezolva chestiunile în suspensie în interesul României și al Europei în general, guvernele aliate consideră că chestia basarabeană nu mai trebuie să rămână în suspensie. Nota Consiliului Suprem arată că „după ce a luat în considerație aspirațiile de ansamblu ale populației basarabene, caracterul moldovenesc al acelei provincii din punct de vedere geografic și etnografic, precum și argumentele economice și istorice, principalele puteri aliate se pronunță pentru aceste motive în favoarea reunirii Basarabiei cu România, reunire care a fost formal proclamată de către reprezentanții Basarabiei...”.

Tratatul pentru recunoașterea unirii Basarabiei cu România s-a semnat la 28 octombrie 1920, la Paris, de Consiliul ambasadurilor Imperiului britanic, Franței, Italiei și Japoniei, pe de o parte și ai României, pe de altă parte. Acest tratat recunoaște României suveranitatea asupra teritoriului basarabean, cuprins între Prut, Nistru, vechea graniță a Bucovinei și Marea Neagră. Articolul 9 al Tratatului anunță că părțile contractante vor invita Rusia să adere la acest Tratat, de îndată ce va exista un guvern rus recunoscut de ele. Așadar, detaliile acordului de recunoaștere a unirii Basarabiei urmau să fie stabilite prin negocieri directe între România și Rusia.

Rusia nu a recunoscut actul unirii. Nici tratativele directe cu Rusia de la acea vreme n-au dat vreun rezultat. În 1925, pentru întâia dată, o delegație română compusă din Langa-Rășcanu, Drăghicescu, M. Djuvara ș.a. s-a întâlnit la Viena cu delegația sovietică condusă de Krestinski.

De la primul contact, rușii au pus chestiunea Basarabiei în așa fel încât delegația română s-a văzut nevoită să refuze discuția și conferința s-a dizolvat, fără nici un rezultat.

În aceste demersuri, un rol important l-a avut activitatea desfășurată de Nicolae Titulescu.

Angrenat în marea diplomație din perioada războiului, apoi doar tangențial în negocierile din anii Conferinței de Pace de la Paris (1919-1920), Titulescu a fost numit delegat al României la Societatea Națiunilor, organizație internațională care în viziunea fondatorilor trebuia să asigure echilibrul european pentru evitarea unui nou război. Începând din anul 1921 Titulescu a funcționat ca delegat permanent al României la Societatea Națiunilor de la Geneva.

Evoluțiile în plan european, noile tendințe care se manifestau în planul relațiilor dintre marile puteri, exigențele edificării unui sistem de securitate colectivă l-au făcut pe Titulescu, ca exponent al cercurilor guvernamentale românești, să ia în considerare, dincolo de orice considerente ideologice, problema normalizării raporturilor cu Uniunea Sovietică și a stabilirii de relații diplomatice cu aceasta.

Pentru el, Germania lui Hitler, Ungaria lui Horthy erau principalii promotori ai revizuirii tratatelor de pace din 1919-1920, care sancționaseră noile structuri teritorial – politice ale Europei și ale lumii.

Luarea în considerare a factorului sovietic i-a fost indusă de mai multe elemente:

- ◆ Ponderea geografică, demografică, economică și militară a Uniunii Sovietice, care făcea din ea încă din anii '30 un factor de putere;
- ◆ Uniunea Sovietică era o țară limitrofă României, față de care exprima pretenții teritoriale (Basarabia);
- ◆ După instaurarea regimului hitlerist, Uniunea Sovietică, părea că abandonează spiritului de la Rappallo și că se îndreaptă spre o colaborare cu statele interesate în menținerea statu-quo-ului teritorial;
- ◆ Nerealizarea unei apropieri franco – sovietice ar fi dus automat la o apropiere germano – sovietică;

Nicolae Titulescu dorește recunoașterea juridică a Basarabiei

Neratificarea Tratatului de la Versailles de către cinci mari puteri, au dat impuls sovieticilor care au spus imediat că „Tratatul de la Versailles este caduc și în consecință Basarabia nu aparține României, ub nici o formă juridică, Basarabia este furată de români, URSS-ului și ca atare trebuie grabnic restituită”.

Răuvoitorii au văzut în preocuparea lui Titulescu pentru o reglementare juridică a situației Basarabiei o sovietofilie.

Ideea sa era să perfecteze un cadru juridic pentru Basarabia. După reluarea relațiilor diplomatice cu URSS, rușii au vrut să deschidă un consulat la Tighina pe teritoriu românesc.

Reacția liberalilor a fost promptă: „Nu se poate să aduceți pe ruși aici, sub pretextul consulatului, vreți ca rușii să consistui un cap de pod pe celălalt mal al Nistrului ? Nu se poate.

Calm, Titulescu le răspunde: „Domnilor ați mai văzut dumneavoastră un consulat în propria țară, dacă ei pretind că Basarabia e a lor? Consulatele se înființează în țări străine, deci Rusia prin consulatul de la Tighina, recunoaște fie și indirect că Basarabia este parte a unei țări străine”.

Nicolae Titulescu a făcut o eroare. URSS a dorit să devină cu orice preț, membră a Societății Națiunilor. Liderul de necontestat din Societatea Națiunilor era Louis Barthou, ministrul de externe al Franței bun amic cu Titulescu. Barthou fusese însă artizanul tratatului de prietenie și neagresiune din 1935, dintre Franța și URSS în ideea de a prinde într-un clește Germania lui Hitler.

Germania a reacționat și consecințele au fost fatale pentru Titulescu. Dorința lui Titulescu de a aduce URSS –ul în societatea acțiunilor, însemna că și rușii trebuiau să-și definească granițele și prin urmare să delimiteze granița pe Nistru cu România.

Nu s-a întâmplat însă nimic, chiar dacă URSS a intrat în Societatea Națiunilor până în 1939 când a fost exclusă datorită invaziei în Finlanda, dar era târziu, norii războiului mondial pluteau în aer.

O atenție deosebită a acordat-o ministrului de externe sovietic, Maxim Litvinov, în încercarea de a determina URSS să recunoască apartenența Basarabiei la România.

Cu toate că la 9 iunie 1934 au fost stabilite relații diplomatice cu URSS, sovieticii nu au recunoscut apartenența Basarabiei la România, așa încât tratativele dintre cele două țări au continuat. În urma negocierilor, Nicolae Titulescu și ministrul de externe sovietic Maxim Litvinov au ajuns la un acord care stabilea principiile de bază ale tratatului româno-sovietic.

Titulescu a crezut prea mult în manierele lui Litvinov. Foarte interesant este însă și faptul că Litvinov l-a sunat pe Titulescu la un moment dat spunându-i să se întâlnească cu el într-o mică localitate din Franța Talloires la granița cu Elveția pentru a-i comunica că are pregătit un tratat ca apartenența Basarabiei la România să fie recunoscută. S-au întâlnit și Litvinov i-a spus că rusii nu țin prea mult la Basarabia dar cer să se facă un tratat militar cu ei de lungă durată care să prevadă printre altele ca trupele sovietice să poată trece prin nordul României în caz de conflict între Germania și URSS.

Titulescu i-a spus că nu poate lua el decizia și a trimis documentele la rege. A fost demis în timp record. Ca să nu pară o deimsie ci o remaniere a întregului guvern a demis întreg guvernul și seara l-a refăcut la loc fără Titulescu.

Titulescu nu a intuit că zilele lui Litvinov în fruntea ministerului sunt numărate și a considerat că acesta din urmă este influent la Kremlin. Între cei doi era simpatie reciprocă.

Alexandru Danielopol despre care am mai vorbit descrie câteva din dialogurile între cei doi:

Litvinov îl întreba deseori: „Da ce nevoie aveți voi în fond de Basarabia asta?”

Titulescu îi reamintea că și Marile Puteri recunoscuseră la Paris în 1920 că România este teritoriu românesc. Litvinov îi răspundea evaziv însă politicos: „Bine o să vedem , o să pledez pe lângă I. V. Stalin etc.

Și Maxim Litvinov a fost schimbat de Stalin care în urma apropierii de Germania militaristă nu putea lăsa în fruntea ministerului un evreu care să relaționeze cu Reich-ul german.

Nicolae Titulescu s-a hotărât să se autoexileze în străinătate. A luat cu el cinci valize cu documente și jurnale din care una se pare că a dispărut și se află la Moscova. Trece la cele veșnice la Cannes în Franța în 17 martie 1941.

În loc de încheiere

Acest episod din istoria negocierilor cu Rusia Sovietică pentru recunoașterea Basarabiei ca pământ românesc scoate în evidență faptul că Titulescu nu a fost un politician în sensul modern de azi. În Franța se spune despre cei care reușesc în politică că sunt „animale politice”.

Titulescu a fost un diplomat rafinat care s-a jucat cu politica speculând acele documente care erau împotriva României, desfășcându-le pe toate părțile pentru a le găsi punctul slab și a le desființa. Calitățile lui de orator de apărător al tratatelor internaționale l-au făcut un mare avocat al ideilor acestei organizații. El a fost un om dedicat idealurilor naționale, un garant al României Mari.

Greșelile sale au fost făcute în numele iubirii de neam și merită cu prisosință toate respectele noastre. Să de-a Domnul să mai avem diplomați ca el.

Bibliografie

1. Constantin Kirițescu, Istoria războiului pentru întregirea României 1916-1919. Vol. 2, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989
 2. Florin Constantiniu, O istorie sinceră a poporului român. Ed. Univers Enciclopedic, București, 1997
 3. Mihai Bărbulescu, Dennis Deletant, Keith Hitchins, Șerban Papacostea, Pompiliu Teodor, *Istoria României*. Cuvânt înainte de Șerban Papacostea. Editura Corint, București, 2002,
 4. Pro și Contra Titulescu vol I , Editura Fundația Europeană Titulescu, București , 2012
- Wikipedia (accesată în 18.04. 2023)

Elevă: Derejan Florentina-Cristina
Clasa: a XII-a A
Coordonator: Prof Țăpu Marinela

NICOLAE TITULESCU ȘI EPOPEEA TEZĂURULUI DE LA MOSCOVA

Scurtă introducere în problemă

Primul război mondial a început la 3 august 1914 și a antrenat 33 de țări cu o populație de peste 1 miliard de locuitori.

În primii doi ani de război România se declară neutră. În august 1916, România primește un ultimatum să decidă dacă dorește să se alăture Antantei „acum ori niciodată”.

Sub presiunea ultimatumului, guvernul român acceptă să intre în război de partea Antantei, deși situația de pe fronturile de luptă nu era dintre cele mai bune.

Titulescu intră în politică în 1909 și în anul 1912 câștigă un loc pe lista Partidului Conservator-Democrat condus de Take Ionescu, devenind astfel deputat de Romanați.

După primul discurs ținut în Parlament despre poziția României față de evenimentele din Balcani, Take Ionescu remarcă: „*Un mare, un extraordinar talent s-a ridicat la tribuna românească și acest talent este al nostru*”.

Va deveni secretar de stat și ulterior ministru de finanțe în guvernul lui I. C. Brătianu și va fi implicat în odissea tezaurului nostru de la Iași la Moscova nici astăzi rezolvată. Posteritatea va judeca echilibrat faptele sale cu plusurile și minusurile de rigoare, dar

În august 1916, România intră în de succese parțiale în Transilvania, avea să de dificilă, ca urmare a bătăliilor pe două Dunăre. Armata română și autoritățile se ultimul punct de rezistență de pe teritoriul

Banca Națională pe atunci o deosebită pentru România ia primele său de aur încă din septembrie 1916.

pornite dintr-un patriotism adevărat.

razboi de partea Antantei și după o serie se confrunte curând cu o situație extrem fronturi atât în Transilvania, cât și la refugiază în Moldova care devine României.

instituție privată dar cu importanță măsuri de punere la adăpost a tezaurului

Primul transport al tezaurului la Moscova

Prima măsură a Băncii Naționale a României, a fost de transportare a activelor la Iași care devine capitală vremelnică a României neocupate.

Banca Națională era o bancă privată, dar preocuparea deosebită a conducerii Băncii pentru acest tezaur se explică prin faptul că el reprezenta rezerva metalică legală, fundamentul emisiunii biletelor băncii. Potrivit Statutelor BNR, „Banca va trebui să aibă o rezervă metalică de aur de cel puțin 40% din suma biletelor emise de dânsa”. În condiții excepționale, așa cum erau cele de război, acoperirea se reducea la 33%. Prin urmare, cantitatea de bancnote aflate în circulație depindea de mărimea rezervei metalice din tezaurul Băncii Naționale, menținerea acoperirii în aur asigurând convertibilitatea leului, moneda națională. Rezerva metalică nu era a acționarilor, era proprietatea instituției, „avutul nostru”, cum îi spunea guvernatorul BNR din acei ani (Ioan G. Bibicescu).

Guvernul și conducerea BNR au decis mutarea tezaurului BNR pe teritoriul Rusiei, singurul stat aliat cu care România se învecina atunci. La 2 decembrie, Consiliul General al BNR aproba în principiu posibilitatea punerii la adăpost a tezaurului în Rusia, punct de vedere care, la 8 decembrie, era susținut și de guvern, prin vocea ministrului de finanțe, care evoca între altele și precedentul creat de Banca Națională a Franței (care decisese transferarea tezaurului său în Statele Unite ale Americii. Ministrul, menționa și varianta transferării tezaurului la Londra, dar considera că drumul ar fi fost prea periculos, dată fiind și amenințarea suplimentară pusă de submarinele germane. Soluția preferată era depunerea tezaurului laolaltă cu tezaurul imperiului țarist, la Kremlin. La 12 decembrie 1916, Consiliul de Miniștri aproba transferul tezaurului în Rusia, după ce ministrul Rusiei la Iași, generalul A. Mossoloff comunicase, la 11 decembrie că este autorizat să semneze protocolul relativ la încărcarea într-un tren special al tezaurului BNR, adăugând că guvernul imperial rus garanta integritatea lui atât pe timpul transportului, cât și pe durata șederii lui la Moscova. Protocolul care prevedea predarea Tezaurului în aur către delegații guvernului imperial rus a fost semnat la Iași, la 14/27 decembrie 1916.

Tezaurul care urma să ia drumul Moscovei includea trei categorii principale de valori: acte, documente, manuscrise, monede vechi, tablouri, cărți rare, odoarele mănăstirești din Moldova și Muntenia, arhive, depozite, colecții ale multor instituții publice și particulare; efecte publice și alte valori (cum ar fi acțiuni, obligațiuni, titluri de credit, gajurile Muntelui de Pietate etc.); o cantitate de 93,4 tone de aur (91 de tone de monede istorice de aur, care aparțineau persoanelor private, companiilor și băncilor particulare din România și 2,4 tone de lingouri de aur, care aparțineau Băncii Naționale a României); valoarea acestui stoc metalic, este de aproximativ 13 miliarde de lei, adică 3,2 miliarde de euro (estimare din aprilie 2011).

Valorile au fost depozitate la Kremlin, în Sala Armelor, în compartimentul rezervat Sucursalei din Moscova a Băncii de Stat a Rusiei, și au fost inventariate în ianuarie – februarie 1917, când s-a consemnat că „practic, toate valorile verificate, adică inventariate sau cântărite, s-au dovedit a fi, cantitativ și contravaloric, în deplină concordanță cu declarațiile Băncii Naționale a României”.

Al doilea transport al tezaurului la Moscova

În februarie 1917 izbucnește revoluția de la Petersburg (Petrograd) și situația devine instabilă. În martie același an, Nicolae al II – lea abdică.

Ministerului de Finanțe condus acum de Nicolae Titulescu îi revine misiunea de a elabora un raport justificativ. Marele bancher Mauriciu Blank s-a opus : „Cunosc Rusia, mobilitatea spiritelor de acolo, nesiguranța terenului pe care se calcă în acest vast imperiu. Un asemenea depozit pe mâna Rusiei nu e sigur în clipele actuale și vom avea deziluzii amarnice. Mult mai indicat ar fi să trimitem acest tezaur la Londra”. Nicolae Titulescu a fost categoric mizând probabil pe buna credință a autorităților ruse și capacitatea acestora de a-și rezolva problemele interne.

În urma raportului prezentat de Nicolae Titulescu la 18 iulie a fost adoptat Jurnalul Consiliului de Miniștrii prin care Banca Națională era autorizată să ia „la epoca ce va socoti, măsuri trebuincioase pentru transportarea în străinătate a întregului activ avut: efecte, depozite, valori ale sale aflate în păstrarea sa precum și pentru strămutarea sediului sau făcând aceste operațiuni împreună sau succesiv după cum va crede de cuviință”.

Documentul a fost semnat de Ion C Brătianu, I. G. Duca, Vintilă Brătianu, Nicolae Titulescu, Take Ionescu, Barbu Delavrancea, D Greceanu, N Constantinescu și M. C Cantacuzino.

La 22 Titulescu a transmis o adresă guvernatorului BNR prin care îi înainta în copie Jurnalul Consiliului de Miniștri rugându-l să ia toate măsurile necesare pentru ca față de împrejurările eventuale, interesele Băncii să fie apărate”.

În Jurnalul Consiliului de Miniștri nu se menționa țara unde urma să fie transferat Tezaurul dar în realitate avuseseră negocieri româno-ruse. Astea se poate deduce din informarea către Nicolae Titulescu a ministrului Rusiei în România, Stanislaw Poklevski Koziell din data de 25 iulie 1917: „...printr-o telegramă cu data de azi am solicitat guvernului rus autorizația de a semna în numele meu diferite protocoale privind remiterea către autoritățile ruse a valorilor de orice fel pe care statul român Banca Națională și toate celelalte instituții publice ale României sunt nevoite să le evacueze în Rusia, precum și garanțiile guvernului rus în ceea ce privește integritatea acestor depozite în tipul transportului și după sosirea la destinație”.

Pe data de 27 iulie 1917 a fost încheiat Protocolul privind transportul la Moscova al valorilor Băncii Naționale Române, indicându-se valoarea acestora.

În aceeași zi a plecat spre Moscova un tren special destinat acestui transport încărcat cu bunuri naționale considerabile de la Banca Națională Română : 188 de casete a căror valoare declarată era de 1.594.336.721 ,09 lei. Aurul efectiv valora 574.523, 57 lei, valoarea arhivei calculată de 500.000 lei iar restul de 1.593.762.197, 52 lei aur reprezentau titluri, efecte, depozite și alte valori”.

Trenul ajunge la destinație în dimineața zilei de 4 august 1917 și este depus la Kremlin în aceeași Sala a Armelor alături de casetele din primul transport. Epopea celor două transporturi s-a încheiat.

Sechestrarea tezaurului de la Moscova

La 25 octombrie/ 7 noiembrie 1917 puterea politică din Rusia a fost preluată de Partidul Comunist (bolșevic) în frunte cu Vladimir Ilici Lenin. Acesta anunță ieșirea Rusiei din război ca urmare a negocierii și încheierii armistițiului cu Puterile Centrale, Bolșevicii ocupă Kremlinul și interzic accesul oricăror persoane în incintă.

În disperare de cauză, guvernul de la Iași caută o soluție pentru a transfera tezaurul într-o țară aliată. Consiliul de Miniștri dă această misiune lui Nicolae Titulescu.

La 28 noiembrie 1917, Nicolae Titulescu îi transmite lui Constantin Diamandy ministrul României la Petersburg : „ S-a tratat de multă vreme transferarea valorilor de la Moscova dar Victor Antonescu (fost ministru de finanțe), ne informează că aliații refuză să garanteze securitatea transportului ”.

Seria demersurilor continuă și în aceeași zi Titulescu se adresează consulului României la Moscova P. Guerin rugându-l să se pună de acord cu ambasadorul american pentru a obține acordul de strămutare a Tezaurului României în SUA cu obligația din partea lor de a-l restitui după pacea generală. Pe fondul evenimentelor politice în haosul general, continuă acțiunile lui Nicolae Titulescu alertat de agravarea situației din Moldova se adresează din nou lui Victor Antonescu la 11 ianuarie 1918 rugându-l să insiste în tratarea problemei transportului aurului în SUA.

În decembrie 1917 relațiile dintre România și Rusia Sovietică au cunoscut o bruscă deteriorare ca urmare a unei încercări de lovitură de stat la Iași din partea puterii bolșevice ce avea ca scop instaurarea în România a unei republici de tip comunist. Guvernul Brătianu a reușit să dejoace această lovitură de stat dar Rusia a ripostat și la 31 decembrie 1917 îl arestează la Petrograd pe ministrul României și pe ceilalți membrii ai Legației. În urma protestelor corpului diplomatic acreditat au fost eliberați. Dar la 13 ianuarie 1918 guvernul sovietic anunță ruperea relațiilor diplomatice cu România.

Ca urmare a sechestrării Tezaurului de către guvernul sovietic , România nu mai putea acționa pentru transportul acestuia în alt țară.

La 29 ianuarie 1918 guvernul condus de I. C . Brătianu și-a dat demisia fiind înlocuit cu altul condus de generalul Alexandru Averescu.

Misiunea lui Nicolae Titulescu încetează. Îl vom regăsi din nou în perioada 10 octombrie 1934 – 28 august 1936 în funcția de Ministru a Afacerilor Externe cu preocupări pentru recunoașterea integrității teritoriale a României cu hotarele existente. În atenția sa s-a aflat și problema tezaurului României transportat la Moscova în 1916 și 1917.

Suportul acestor deziderate a fost realizat prin reușita lui Nicolae Titulescu de a restabili prin convorbiri cu omologul său sovietic Maxim Litvinov relațiile diplomatice cu URSS.

Bibliografie selectivă

- Adrian Năstase, Nicolae Titulescu, Cntemporanul nostru, Editura Monitorul Oficial, București, 2002
- aurel Duma și colectiv, Mari figuri ae diplomației românești, Nicolae Titulescu, Editura politică , București, 1982
- Mihail Gr. Romașcanu, Tezaurul român de la Moscova, Editura Saeculum, București, 2000
- Nicolae Titulescu- Discursuri, Editura Științifică, București, 1967
- Ioan Scurtu și Ionuț Cojocaru, Personalitățile Marii Uniri, Ion C Brătianu, Editura Enciclopedică, București , 2017 p, 344
- ***Revista Argus din 19 martie 1922
- *** Tezaurul Băncii Naționale a României la Moscova, Editura Fundației Culturale Magazin Istoric, București, 1999
- *** Tezaurul României la Moscova . Documente 1916 -1917 selectate adnotate și comentate de Viorica Moisuc și colectiv. Editura Globus, 1993 București p. 62
- *** Relațiile româno- sovietice, documente Vol I 1917-1934, Editura enciclopedică, București, 1999.

Elevă: Cărămidariu Mihaela, Clasa a XI-a A
Coordonator, Profesor Golea Pompiliu

Profesia contabilă

Profesia contabilă se distinge de celelalte profesii, între altele, prin asumarea responsabilității față de interesul public, față de toate părțile interesate.

Calitatea de expert contabil și contabil autorizat

Profesia de expert contabil și contabil autorizat se exercită de către persoanele care au această calitate.

Expertul contabil este persoana care a dobândit această calitate în baza legii și are competență profesională:

- de a verifica și de a aprecia modul de organizare și de conducere a activității economico-financiare și de contabilitate;
- de a supraveghea gestiunea societăților comerciale;
- de a verifica legalitatea bilanțului contabil și a contului de profit și pierdere.

Contabilul autorizat este persoana care a dobândit această calitate în condițiile prezentei Ordonanțe și are capacitatea de a ține contabilitatea și de a întocmi bilanțul contabil.

Calitatea de expert contabil se dobândește pe bază de examene și stagii practice.

Condiții pentru a deveni expert contabil:

- examen de acces (admitere) la profesia de expert contabil, la care să se obțină cel puțin media 7 și minimum nota 6 la fiecare disciplină;
- efectuarea unui stagiului de la unu la trei ani;
- susținerea unui examen de aptitudini la terminarea stagiului.

La cerere se pot înscrie direct la stagiul absolvenții cursurilor de master, organizate de facultățile de profil, pe baza protocoalelor de echivalare a disciplinelor de la examenele de master cu cele de la examenul de admitere în profesie, încheiate de universități cu CECCAR.

Se poate prezenta la examenul de admitere pentru profesia de expert contabil persoana care îndeplinește următoarele condiții:

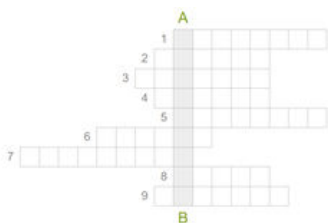
- are capacitate de exercițiu deplină;
- are studii medii cu diplomă recunoscută de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului;
- nu a suferit nici o condamnare, care potrivit legislației în vigoare, interzice dreptul de gestiune și de administrare a societăților comerciale.

Răspunderile experților contabili și ale contabililor autorizați

Experții contabili și contabilii autorizați răspund, în exercitarea profesiei: disciplinar, administrativ, civil și penal, după caz, potrivit legii.

Rebus lăcătușerie

1. Curățare chimică.
2. Tablele bombate la se îndreapta prin lovituri aplicate pe marginile tablei .
3. Procedeu de curățare mecanică.
4. Unealta folosită la îndreptarea manulei.
5. Pentru a asigura precizia prelucrării conturului piesei se
6. Dispozitiv pentru fixarea materialului pentru trasat în plan vertical.
7. Folosit pentru marcarea centrelor gaurilor.
8. Instrument ajutător pentru trasat.
9. Material folosit la confecționarea ciocanelor utilizate la îndreptarea tablelor subțiri.

Rezolvare: 1.DECAPARE, 2.CENTRU, 3.SABLARE, 4.CIOCAN, 5.TRASEAZĂ, 6.COLȚAR, 7.PUNCTATOR, 8.ECHER, 9.CAUCIUC

Elevă: Scrădeanu Maria, clasa a XI-a A
Coordonator, Prof. Iuruc Răvie

Elev: Matei Cătălin, Clasa a X-a D
Coordonator, Prof. Zaharia Elvira

Știința comunicării în afaceri

În știința comunicării, informația este reprezentată de ceea ce se comunică într-unul din limbajele disponibile. Informația trebuie considerată ca o combinație de semnale și simboluri. Ca purtătoare de informație, semnalele sunt inexistente ca semnificație, dar pot avea înțelesuri care pot fi decodate datorită unor convenții sociale. Semnificația unui simbol trebuie să fie aceeași atât pentru emițător, cât și pentru receptor.

În afaceri, mai mult ca oricând, comunicarea este importantă pentru atingerea scopurilor și a rezultatelor stabilite anterior. Un om de afaceri poate avea formulate cele mai bune planuri de afaceri, să aibă cei mai pregătiți angajați, să dețină resursele necesare, dar dacă nu va reuși să-și exprime eficient intențiile și strategiile, nu se va bucura de succes.

Comunicarea orală în afaceri urmărește scopuri tangibile, precise, reprezentând o modalitate prin care emițătorul își manifestă interesul pentru ce se întâmplă în jurul său și pentru ceilalți parteneri de afaceri. Comunicarea trebuie să vizeze atât planul relațional (empatie, naturalețe), cât și planul conținutului (calitatea gândirii, claritatea limbajului).

Ați observat că uneori impactul emoțional asupra angajaților poate îmbunătăți operațiunile din cadrul firmei sau găsirea unor soluții la provocările economice actuale? De aceea, **empatia** are în vedere capacitatea de a privi lucrurile prin ochii celuilalt, de a simți ceea ce simte celălalt. Din acest motiv, rolul pe care îl au emoțiile în gestionarea parteneriatelor de afaceri influențează nivelul de încredere și performanța afacerii. Există beneficii tangibile care sunt derivate din a îți face timp pentru a înțelege de ce au nevoie partenerii de business. Atenția asupra indiciilor verbale și non-verbale din timpul comunicării cu partenerii permite mutarea atenției de la povestea din minte la mesajul real ce este prezentat.

Tot în plan relațional, oamenii de afaceri țin absolut necesară pentru o bună comunicare în afaceri, atitudine adecvată față de interlocutor. Atitudinea are în față implicare, fără a folosi pe parcursul comunicării cu sau expresii ce pot epata receptorul.

seama de **naturalețe**, o calitate comunicare bazată pe o vedere o exprimare firească, partenerul de afaceri, cuvinte

În comunicare, mesajul trebuie să fie clar transmis de către emițător și ușor de înțeles pentru receptor. Uneori pot să apară bariere în comunicare, una dintre acestea referindu-se și la complexitatea gândurilor, mai ales dacă vorbitorul nu are timpul necesar pentru realizarea comunicării. **Calitatea gândirii** permite selecția informațiilor și analiza acestora în scopuri diferite și în contexte diferite, pentru a menține relațiile de succes.

Comunicarea în afaceri are caracteristici generale ce țin seama de preocuparea pentru eficiență, adaptarea mesajului în funcție de auditoriu, precum și crearea unei imagini favorabile, trăsături ce permit firmei să dețină supremația pe piață. Comunicarea este cheia ce ajută la construirea unei echipe puternice care să propulseze afacerea către primul loc. În prezent, comunicarea orală ocupă locul doi, în comparație cu comunicarea scrisă ce folosește o serie de mijloace disponibile acum. Însă din acest motiv, calitățile esențiale ale comunicării eficiente se pierd de cele mai multe ori, iar mesajele transmise nu conțin toate informațiile necesare de care au nevoie partenerii de afaceri.

În calitate de emițător trebuie să te asiguri că mesajul transmis respectă **Regula celor 5 "C"**

CLAR

CONCRET

CONCIS

CORECT

COMPLET

Cercetările au demonstrat că până la 70% din succesul în afaceri este dat de capacitatea de a relaționa și comunica, și doar 30% de competențele profesionale ale managerului. Comunicarea este o aptitudine, se învață. Nimeni nu s-a născut orator. **Comunicarea se învață numai prin exersare !**

"CEL MAI IMPORTANT LUCRU ÎN COMUNICARE ESTE SĂ AUZI CEEA NU ESTE SPUS." (PETER DRUCKER)

CE

Manta Alexandru – clasa a X-a A
Coordonator: Prof. Nazare Violeta

*Literatura, pasiunea mea**Feerie*

Silabisesc cuvinte greoaie:

în-tu-ne-ca-re, pre-fa-ce-re, tă-ce-re
și ascult murmurul apei care îmi îngână
rostirea.

Adun de pe fiecare frunză picăturile de rouă
și-mi fac din ele cunună:
perle învelite în vise.

Îți învălui cu privirea fiecare creangă, copacule:
veneale mele în ramurile tale.

Noaptea se furișează timid
după primele raze ceruite
ale soarelui încă adormit.

Incantație

Primăvară, soră dragă,
hai cu mine, de mă leagă
de un colț de rai verzui
și cercei – cireși să-mi pui
și la gât, podoabe multe,
zorile să mă asculte,
cum îngân un cânt voios
pentru fiecare os,
din acest prea-sfânt trupșor,
frate fiecărui nor
și amic al frunzelor,
prieten copacilor.

Țimpul trecător

Vremea trece parcă-n zbor,
Când ești tânăr, când bătrân
Și mereu m-apuc-un dor
De al meu natal țărâm.

Țimpul este dușmănos
Din copii face bătrâni!
Am crescut, dar ce folos
Suntem toți niște păgâni

Ce-am uitat să ne jucăm
Bucurii să împărțim;
Basmă, versuri n-ascultăm,
Grijile ni le-nmulțim.

Țimp hain, timp urăcios,
Tu redă-mi copilăria,
Vreau să simt iar bucuria
Când eram copil frumos!

Deschidere

Am primit un mărtișor,
Mi l-am pus în piept, feroce,
Tot sperând să nu mai plece
Gândurile bune, zece.

Și m-am aplecat ușor,
Să adun un ghiocel,
Nu oricare, ci acel
Care mi-a șoptit prelung

Murmure, ce nu ajung
Nici la fire ascuțite,
Nici la buzele clonțite,
Doar la fetele iubite.

Identitate

Lumina își strigă bucuria
 în fiecare pasăre care cântă,
 în fiecare pom înflorit,
 în norii care se risipesc,
 alergând buimaci spre alte zări...

Îngerul își strigă fericirea
 în ochii copilului care își privește mama,
 în mâinile tremurânde ale bărbatului
 care își îmbrățișează iubita,
 în zborul păsării bete de înălțimi.

Timpul își strigă nerăbdarea
 în fluturii care pier,
 în frunzele care cad rănite de o adiere de vânt,
 în pașii sacadați care sparg liniștea nopților de cleștar.

Eu îmi strig ființa, risipită în păsări, în pomi, în nori, în
 fluturi, în frunze,
 în tine!

Încercări

Ți-am numărat gândurile referitoare la mine.
 Numărătoarea s-a poticnit de un fir de iarbă.

Ți-am numărat cuvintele referitoare la plante.
 Numărătoarea s-a oprit într-o gleznă gracilă.

Ți-am numărat surâsurile, din zori până-n seară.
 M-am oprit, biciuită de câțiva stropi de ploaie.

Am început să-ți număr dorințele ascunse.
 Un țipăt penetrant, de mierlă, mi-a încețoșat auzul.

Ai rămas pur, în sufletul meu,
 Lipsit de gânduri, de cuvinte, de surâsuri, de dorințe.

Doar tu cu tine:
 Monumental
 Și
 Rece.

Portret

Ochii tăi sunt perle străvezii
 Prin care glăsuiește marea cea plină de mistere.

Gura ta este o rodie
 Care-și revarsă semințele binefacerii.

Genele tale sunt crengile desfrunzite
 În care se cuibăresc păsări răzlețe.

Părul tău e spicul aurit,
 Hrană bogată, plină de voluptate.

Mâinile tale sunt liniile
 Trasate de un copil, care-și caută echilibrul.

Vocea ta este melodia psihedelică
 Răscolitoare.

Mă uit la tine și-ți sorb fiecare privire
 MAMĂ.

Elevă: Căramidariu Mihaela, Clasa a XI-a A
 Coordonator, Prof. Călin Mihaela

Personajul literar

Un text literar reprezintă imaginea unui model cultural. Cultura este înțeleasă de Lotman ca un „sistem secund” și reprezintă imaginea unei limbi naturale. Limba reprezintă, deci, un sistem prim, un model pentru sistemul cultural. Textul, ca transpunere a unui model cultural, reprezintă o imagine a sistemului limbii. Limba, ca sistem, este fundamentată pe categoria semnului. Există o corespondență între semnul lingvistic și cel textual. Personajul este unul dintre semnele textuale.

La nivelul limbajului, cuvântul – semn poate fi inclus în trei categorii de semne lingvistice: *semnele referențiale*, cele *deictice* și cele *anaforice*. *Semnele referențiale* sunt cele care trimit la realitatea exterioră sau la un concept. De exemplu, semnul lingvistic *c a s ă* este referențial, în sensul că are o referință exterioară lui, se referă fie la obiectul casă, fie la conceptul (imaginea) pe care îl (o) are fiecare despre obiectul casa. *Semnele anaforice* sunt cele care trimit la contextul de enunțare. Un exemplu de semne anaforice este reprezentat de categoria pronumelor, care nu au nicio referință decât prin raportare la text. Pronumele demonstrativ *aceasta* are sens doar dacă anterior, în cadrul textului, ne-am referit la un alt semn, respectiv unul referențial. În textul: *Am o casă. Aceasta este frumoasă*, *casă* este un semn referențial, *aceasta* este un semn anaforic, care capătă semnificație doar dacă îl raportăm la un alt semn din context (*casă*). *Semnele deictice* sunt cele care trimit la situația de discurs, fac legătura cu realitatea. Ele sunt goale de conținut, sau, mai exact sunt volatile, își schimbă continuu conținutul, semnificația, în funcție de contextul comunicării, respectiv de locul și timpul în care se produce aceasta. De exemplu, adverbul *acum* nu are referință decât raportat la o situație, iar referința lui, în mod evident, este de fiecare dată alta.

Plecând de la teoria semnelor lingvistice, Philippe Hamon identifică trei categorii de semne – personaj: *personajul referențial*, *personajul anaforic* și *cel deictic*.

Personajul referențial, ca și semnul lingvistic corespunzător, este cel care trimite la realitate; asemenea personaje „dau efectul de real”. În retorica clasică, ele se numesc personaje tipice. Personajele tipice reprezintă categorii de indivizi recunoscutibili în realitate; ele apar în textele realiste. Cel mai frecvent întâlnite tipuri umane, în

Primul personaj, în ordine cronologică, care ilustrează această tipologie, este, în literatura română, Dinu Păturică („Ciocoi vechi și noi”, de Nicolae Filimon), comparat, deloc întâmplător, pentru că folosește același mijloc al parvenirii, femeia, cu Julie Sorel, personajul central al romanului „Roșu și negru” de Stendhal. Punctul comun al tuturor acestor personaje este dorința unei ascensiuni sociale și materiale, financiare, prin folosirea unor mijloace condamnabile, imorale. Tipologia avarului este ilustrată în literatura română de Moș Costache Giurgiuveanu („Enigma Otiliei”), cel care este suficient de bogat ca să fie proprietarul mai multor imobile în Bucureștiul începutului de secol XX, și suficient de zgârcit încât să facă economii drastice. Și acesta are un corespondent în literatura universală, Moș Grandet, personaj balzacian. Nu se poate vorbi despre tipul avarului, fără să se amintească de personajul lui Barbu Ștefănescu Delavrancea, Hagi Tudose. Nota comună a acestor personaje este zgârcenia, pe fondul unei situații financiare îndestulătoare. Ghiță, personajul nuvelei „Moara cu noroc” de Ioan Slavici se încadrează, de asemenea, în tipologia cârciumarului, având o conotație negativă, fiind tipul de om dornic de înavuțire (rapidă) din exploatarea defectelor, a patimilor umane.

Personajele anaforice, așa cum s-a arătat, ca și semnele literare corespunzătoare, conțin în sine textul, se raportează la acesta; sunt personaje care anticipează sau rezumă textul. Un astfel de personaj este bătrâna, mama Anei, din nuvela „Moara cu noroc”, care, prin aprecierea ei din incipitul textului, că nu banul este important, ci liniștea în familie, anticipează desfășurarea ulterioară a întâmplărilor, în sensul că personajul principal își pierde echilibrul interior din cauza obsesiei pentru bani, ceea ce determină și îndepărtarea acestuia de familie. Concomitent, bătrâna este *personaj deictic*, fiind purtătoarea ideilor autorului, un personaj – *raisonneur*, prin care se exprimă autorul. În romanul „Baltagul”, Vitoria Lipan este personaj deictic, toate acțiunile ei ilustrând ideea autorului legată de necesitatea unei existențe marcate de ordine, echilibru și dreptate. Poate cel mai cunoscut personaj deictic din literatura universală este Madam Bovary, cu care

Ferdinand de Saussure, în celebra sa teorie asupra semnului lingvistic, consideră că acesta reprezintă o unitate între un semnificant (tranză sonoră) și un semnificat (concept). Una dintre caracteristicile semnului este arbitraritatea lui, în sensul că nu există nimic în natura semnificatului care să impună un semnificant (un nume). Nu există nimic în natura obiectului masă, mai exact a conceptului corespunzător, care să impună numele respectiv, și nu altul. Teoria rămâne valabilă și pentru numele proprii, inclusiv a numelor personajelor literare. Pe de altă parte, într-un celebru dialog platonician, „Cratylus”, exact pe această temă, a *caracterului arbitrar sau motivat al numelor*, se susține opinia contrară. Esența doctrinei cratyliste este aceea că nimic nu este întâmplător, există relații ascunse între lucruri. Într-un univers al corespondențelor, numele nu sunt arbitrare, întâmplătoare, ci motivate, există ceva (care se sustrage poate înțelegerii noastre), care impune un nume și nu altul. Caracterul (în mod evident) motivat al unor nume este evident în cazul personajelor din comediile lui

Caragiale, aspect discutat pe larg de criticul literar Garabet Ibrăileanu. În alte cazuri, caracterul motivat al numelui personajelor (adică o corespondență între nume și

Într-un text clasic, la care s-a mai făcut referire aici, „Moara cu noroc”, personajul principal, Ghiță, poartă, deloc întâmplător, numele unui sfânt, Gheorghe, asociat cu violența, fiind reprezentat în iconografie ca cel care se luptă cu balaurul. Evoluția (involuția, de fapt a) personajului stă sub semnul violenței, culminând cu uciderea soției, respectiv cu moartea sa, care stă sub semnul agresiunii absolute, crima.

Problemele personajului literar sunt complexe, au fost abordate de teoreticieni ai literaturii, Philippe Hamon, de la care a plecat prezentul articol, este unul dintre aceștia.

Am abordat doar o mică parte din problematica personajului, prin referire la texte cuprinse în programele școlare, în speranța că prezentul articol este un instrument, pentru elevi, de înțelegere a complexității conceptului de personaj literar.

Bibliografie

- Hamon, Philippe, Poétique du récit, Edition du Seuil, Paris, 1982.
 Lotman, Iuri, Studii de tipologie a culturii, Ed. Univers, București, 1977.
 Saussure, Ferdinand de, Curs de lingvistică generală, Ed. Polirom, Iași, 1998.

Pastel

Căldura dimineții îmi piaptăna ființa.
 Adulmec un miros pe-albastrului azur,
 În fiecare floare ascunsă mi-e dorința
 Și fiecare rază pe pielea mea o-ndur.

Căldura mă apasă, lumina mă îndoaie
 Și fiecare pom îmi spune o poveste
 Despre prezentul candid, despre trecuta ploaie
 Și totul prinde formă în peisaje-agreste.

E caldă dimineața și ochii mei mă dor
 Umpluți de bucurie și de lumină nouă.
 Vorbesc cu pomii tineri și pare toți că vor
 Povești fără de număr să-mpărtășească nouă.

Elevă: Scrădeanu Maria, Clasa a XI-a A
 Coordonator, Prof. Călin Mihaela

Paris, mon amour...

Informații cu caracter economic și turistic

Parisul este o mare capitală, inima unei metropole de 9,5 milioane de locuitori. Cei 2.100.000 de locuitori reprezintă 20% din populația Ile-de France. Influența sa economică este și mai decisivă: cu 1.600.000 locuri de muncă, capitala concentrează 32% din locurile de muncă din regiune.

Aglomeratia pariziană este, de altfel, una dintre cele mai dinamice teritorii la nivel internațional: aglomerația figurează, în termeni de produs intern brut, pe locul cinci în lume, după Tokyo, New York/Philadelphia, OsakaKobé/Kyoto, Los Angeles și Londra. PIB-ul insulei Franței reprezintă 30% din PIB-ul francez și numai cel al Parisului, 10%.

Parisul este, de asemenea, un privințe, excepțională. Dimensiunea sa nivelului său de

echipamente și infrastructură urbane, farmecul și atmosfera cartierelor recunoscute.

oraș în care calitatea vieții este, în multe culturală și patrimonială incontestabilă,

remarcabile, eleganța marilor structuri sale, diversitatea populației sunt atuuri

Ultimii 20 de ani au fost marcați de realizări majore, și în primul rând de o serie de facilități culturale majore, astfel prestigiul a sporit influența Franței în străinătate. Apropierea a două dintre aeroporturile internaționale – printre cele mai aglomerate din Europa – și dezvoltarea rețelilor TGV, al căror centru Parisul este nucleul, au dus la îmbunătățirea condițiilor de călătorie în Franța și pe scară largă a Europei și a lumii.

Parisul a fost și va rămâne un important centru istoric și cultural. Acest oraș încă își păstrează locul de oraș gazdă.

Aici sunt enumerate aproape 200 de naționalități. Populația străină reprezenta în

1999 mai puțin de 15% din populația pariziană, față de 5,6% pentru toată Franța și 11,9% pentru Ile de France .

De-a lungul timpului, influența Parisului în termeni culturali, științifici, economici și de ospitalitate a fost menținută, sau chiar crescută în anumite zone; dar această poziție, întotdeauna fragilă, trebuie susținută de noi realizări.

Bucătăria franceză

Bucătăria franceză este cunoscută în întreaga lume. Francezii sunt mândri și foarte atașați de moștenirea lor culinară. Ei cred adesea că bucătăria lor este cea mai bună din lume pentru că este făcută din produse locale, care sunt de calitate și foarte diversificate, precum trufe, foie gras, brânzeturi, vin etc. Multe produse au eticheta AOC (Appellation d'Origine Contrôlée) care certifică originea lor geografică, precum și calitate (nu facem Camembert la Marsilia sau șampanie la Lyon!). Acest detaliu

face gastronomia atât de bogată și i-a inspirat întotdeauna pe cei mari în bucătăria cheilor cu stele Micheline.

Francezilor le place să se așeze la convivialitate pe care o împărtășim cu desigur, dar discutăm și acolo. Este locul rezolva probleme și a râde... Masa practică socială menită să sărbătorească cele zilele de naștere, căsătorii...

masă. Masa este un moment de bine si familia, prietenii, colegii... Acolo mâncăm, perfect pentru a vorbi despre muncă, a franceză este un adevărat ritual, o mai importante momente ale vieții, cum ar fi

Mai presus de toate, francezilor le place să-și petreacă timpul la un fel de mâncare bun. Masa poate dura ore întregi! A-ți acorda timp pentru a mânca este o calitate și arată că acel client știe să aprecieze ceea ce a pregătit bucătarul.

Muzica franceză care schimbă planeta....

De când cu Edith Piaf, Mireille Mathieu, Charles Aznavour, știm că mulți cântăreți francezi seduc publicul străin. Dar această tendință este în creștere și, de asemenea, îngrijorează tinerii muzicieni de astăzi. Chestiune de talent... și strategie! În 1993, s-au vândut 4 milioane de albume în străinătate. Până în 2000, această cifră a crescut la 40 milioane! Astăzi, vorbim în unități: câteva 28 de milioane în ultimii ani. Acest termen acoperă atât single-uri și albume, cât și vânzări pe Internetul și telefonie mobilă, care stimulează piața.

Muzica electronică a fost cea care a deschis calea tinerilor artiști francezi. Șmecher caraghios ramane imbatabil. Grupul istoric, însă, nu pune în umbră următoarea generație, care afișează a popularitate internațională insolentă: Justice, Laurent Wolf, David Guetta, Joakim Air, Birdy Nam. Bob Sinclar aduce un „french touch” foarte apreciat dincolo de granițe.

Artiști de neclăsat precum Camille sau Sébastien Tellier, și chiar și rockeri, precum Manu Chao, The Shoes, Nelson, Neïmo sau Zombie Zombie, sunt foarte respectați în Franța.

Elev: Preda Marius, Clasa a XI-a A
Coordonator, Prof. Giumadin Feiza-Alime

Who uses English?

The desire to use language as a sign of national identity is a very natural one and, as a result, language has played a large part in national movements. Men have often felt the need to use their own language to show that they are different from others. This was true when The United States split off from Britain. In the end, the two countries adopted the practical solution of carrying on with the same language they had used before. For nearly 200 years, Britain and The United States have shown the world that political independence and national identity can be complete without losing all the mutual advantages of a common language.

In other words, language is not necessarily the private property of those who use it, just as French is not the property of Frenchmen, nor English first language by nearly three hundred Britain, Ireland, Australia, New Zealand, rica. As a second language, it is used by commercial or educational activities with Ethiopia, Nigeria etc).

of Englishmen. English is spoken as a million people in The United States, Canada, The Caribbean and South Africa. Many people for certain official, social, their own country (India, Pakistan,

It is unreasonable to regard any language as the possession of a particular nation and with no language it is more unreasonable than with English. But English is the most international of languages. A Dane and a Dutchman meeting in Rome will almost automatically find themselves speaking to each other in English. The pilots of a Russian plane approaching Cairo will use English to ask for landing instructions.

To people in Africa, Asia and South America, English is an important foreign language to master, not merely because it is the language of Britain or The United States, but because it provides ready access to world scholarship and world trade. It is understood more widely than any other language.

It's true that many people are involved in the use of English. Millions of men and women in every part of the world use it as their second or foreign language. This gives us some idea of the importance of English, and it shows both The United States and Britain that the language is not the possession of these two nations alone.

Elevă: Tudorache Miruna, Clasa a X-a C
Coordonator, Prof. Carmen Holban

IMPORTANȚA TERAPEUTICĂ, ALIMENTARĂ, SPIRITUALĂ ȘI ARTISTICĂ A UNOR SPECII DE CITRICE

Grapefruit-ul

În medicina tradițională a unor țări din Sudul Americii până în Europa și Asia, mai mult fructul și mai puțin frunzele de grapefruit, este utilizat sub formă de extracte, cu proprietăți puternic antivirale și antibacteriene. Erau folosite pentru curățarea pielii, părului și chiar a unor suprafețe din casă.

Fructul de grapefruit este foarte bogat în vitamine (A, B1, B2, B5, D, P, Ca, K, multă vit. C) dar și fier. Principiile active ale acestui fruct îl fac a avea proprietăți de întinerire (în special cel roșu). Datele obținute de doctorul Jacob Harich, în 1972, au dus la menționarea pentru prima dată a proprietăților medicinale ale grapefruit-ului. Astfel, fructul de grapefruit:

- este un puternic antiseptic natural;
- cu proprietăți antivirale, antimicotice și antiprotozoare, putând elimina chiar și *Escherichia coli*;
- ajută la vindecarea rănilor și cicatricilor;
- ajută la scăderea colesterolului, datorită prezenței unui anumit flavonoid (numit naringin);
- este un excelent remediu pentru infecțiile fungice ale unghiilor;
- se poate folosi cu eficiență în tratamentul sinuzitelor, infecțiilor vaginale și ale pielii;
- se poate utiliza cu succes pentru prevenirea apariției *Candidei* și a altor infecții fungice;
- inhibă dezvoltarea organismelor intestinale dăunătoare, inclusiv *Giardia* fără a distruge însă echilibrul florei intestinale;
- are posibile proprietăți antibiotice;
- întărește sistemului imunitar.

Mandarina

Comparativ cu portocalele, mandarinele au epicarul mai subțire și se decojesc foarte ușor. Ele au endocarpul mult mai fructului conține uleiuri esențiale, flavonoide și vitamina C.

Trebuie menționat faptul că frunzelor de mandarin, sunt oarecum portocalului, dispunând de o cantitate mult mai mic de acid citric.

dulce și un gust plăcut. Coaja pectină, caroten, acizi organici,

proprietățile fructelor și mai puțin asemănătoare cu cele ale redusă de minerale și un conținut

nervos),
(A, B, C, PP)

Din acest
astenție,
calmează,
insomnie.

Mandarina conține: brom (de aceea este un bun sedativ al sistemului proteine, lipide, fibre, acid folic și un conținut destul de mare de vitamine și minerale (Ca, P, etc.)

considerent sunt recomandate persoanelor care suferă de anemie și prevenind și răceala. Coaja fructului conține un ulei esențial care întârzie procesul de îmbătrânire și ajută în stările de anxietate sau

Unii specialiști susțin că mandarina are proprietăți anticancerigene. Astfel, ei recomandă un pahar de suc de mandarine zilnic, care protejează inima și reduce riscul apariției cancerului la ficat. Totodată dacă mandarinele sunt consumate zilnic pot purifica organismul, scad colesterolul și determină o bună funcționare a metabolismului.

Uleiurile esențiale din fructe de grapefruit și mandarină menționate mai sus în combinație și cu lămâie se folosesc și în aromaterapie sub formă de: inhalații, masaj, băi calde (10-15 minute), comprese fierbinți (pentru a trata multe probleme ale pielii) și candela (lampa) odorantă pentru a aromatiza camera, generând o stare de spirit pozitivă, tonică, de relaxare sau pur și simplu pentru a crea o atmosferă specială

Claude Monet (1840-1926) – Ram cu portocale, 1884

Portocalul dulce

Portocala dulce, ca unul dintre cele mai răspândite fructe, conține principii active care o fac un fruct foarte hrănitor și sănătos.

Fructul de portocal dulce conține o gamă largă de proprietăți medicamentoase (diuretice, stomahice, depurative, hepatoprotectoare). Această gama largă de componente chimice permite multe utilizări ale acestui fruct în medicină.

Fig. 2 Uleiuri esențiale pure extrase prin presarea la rece a cojilor de portocală

Portocalele, în general, conțin vitaminele A și C, fier, calciu și potasiu, având un rol important în dezvoltarea sistemului imunitar al organismului, iar prin antioxidanții componenți reduc efectele îmbătrânirii. Mineralele conținute contribuie la scăderea tensiunii arteriale, reduc riscul de infarct și de accident vascular, ajută la menținerea ritmului cardiac regulat și oferă energie organismului.

Fructele de portocal dulce, prin conținutul mare de vitamine și săruri minerale, asigură efecte antiscorbutice imediate, vitaminizante și remineralizante, cresc rezistența organismului la boli infecțioase și au rol tonic asupra musculaturii și a sistemului nervos central.

Fructele portocalului dulce au o mare eficacitate în tratarea avitaminozelor, afecțiunilor digestive, dar și în combaterea setei. De asemenea, aceste fructe, au efecte în prevenirea hemoragiilor interne, a aterosclerozei și a trombozelor, fiind un bun protector vascular în fragilitatea capilară și în reducerea vâscozității sângelui. În plus, sunt un veritabil adjuvant în combaterea obezității și a celulitei.

Semnificația spirituală, culturală și artistică a acestor specii de citrice

a. Mandarinile provin din China, țara în care sunt considerate simbol al norocului, având rol sacru în celebrarea Anului Nou chinezesc.

b. Portocala era considerată de chinezi un fruct purtător de noroc, numele ei semnificând în același timp prosperitate, noroc și bune auspicii.

În Europa, florile de portocal așezate în părul miresei, simbolizau fecioria acesteia, în timp ce plasate în buchetul ei, aduceau noroc. Se credea în trecut că florile de portocal, împrăștiate pe patul nupțial, vor alunga teama miresei în fața primei nopți de dragoste. În același timp, florile albe de portocal mai simbolizau și puritatea, iar fructele fertilitatea, capacitatea viitoarei soții de a naște mulți copii.

c. Din păcate grapefruit-ul este un simbol al amărăciunii și a unor potențiale probleme mentale.

• În literatură putem cita câteva romane de mare succes, unele ecranizate, unde apare ca temă portocala. Astfel, portocala apare în titlul celebrului roman „Portocala mecanică” (“A Clockwork Orange”) al scriitorului englez John Burgess Wilson (pseudonim literar Athony Burgess), apărut în 1962 și ecranizat 9 ani mai târziu (1971), film în regia lui Stanley Kubrick. Filmul a primit 4 nominalizări Oscar, 3 nominalizări Globul de Aur, 5 nominalizări Academia Engleză de Artă Cinematografică și Televiziune - British Academy of Film and Television Arts.

Portocala mecanică este și numele dat echipei naționale de fotbal a Olandei.

Tot ea apare obsedant în romanul de mare succes al scriitoarei britanice Jeanette Winterson „Portocalele nu sunt singurele fructe” (“Oranges Are Not the Only Fruits”) care a fost publicat în anul 1985. Acest roman a fost ulterior ecranizat, cu același titlu, de către BBC în 1990, în regia lui Beeban Kidron.

Nu în ultimul rând, se poate cita și bestseller-ul scriitorului norvegian Jostein Gaarder apărut în 2003, „Fata cu portocale” (“Girl with oranges”). Intriga acestui roman este determinată de o pungă cu portocale.

• În arta plastică, portocalele și mandarinele au reprezentat sursa de inspirație pentru mulți pictori celebri precum: Edouard Manet, Henri Matisse, Claude Monet, Pablo Picasso, Claude-Émile Schuffenecker, Pierre-Auguste Renoir, Eloise Harriet Stannard, Vincent van Gogh, Ion Andreescu, Ștefan Luchian, Theodor Pallady ș.a.

Elev: Popa Cosmin, Clasa a XII-a A
Coordonator, prof. Untaru Elena

SUPERLATIVELE TERREI

Văzută din Cosmos, Terra, oferă imaginea unui ansamblu unitar care „uimește prin frumusețea sa inegalabilă aproape de basm”, după marturisirile cosmonauților. Pentru a contura câteva aspecte ale frumuseții Pământului vă sunt prezentate câteva fenomene spectaculoase, recorduri geografice sau construcții uimitoare din întreaga lume.

Clădirea ce cuprinde în structura sa cea **mai înaltă construcție suspendată din lume** (452 m) se află în orașul Kuala Lumpur, capitala Malaysiei și se numește **PETRONAS TWIN TOWERS** (TURNURILE GEMENE PETRONAS). Cele 2 turnuri au fiecare 88 de etaje, iar pentru deplasarea în interiorul complexului se folosesc 76 de lifturi cu o capacitate de 26 de persoane. Datorită modului ingenios în care este distribuită lumina, generează iluzia a doi uriași palmieri printre a căror frunze sunt filtrate razele soarelui tropical. La realizarea proiectului și a construcției a participat și arhitectul român Vlad Simionescu.

MAREA NEAGRĂ este marea care a avut **cele mai multe denumiri în decursul timpului, cea mai spectaculoasă schimbare de nume și cea mai mică maree (10 cm)**. S-a numit pe rând: *Ashaena* = „posomorâtă, întunecată, neagră” – pe vremea sciților, *Pontus Axeinos* = „Marea Inospitalieră”, de către greci, *Pontus Euxeinos* = „Marea Ospitalieră”, *Mare Maggiore* = „Marea cea Mare” de către comercianții venețieni. Turcii i-au spus Kara Deriz, *Marea Neagră*.

Cea mai puțin populată insulă din lume este ins. **ELLESMERE** din nordul Arh. Arctic Canadian. Deși este a zecea ca mărime din lume, mai mare ca Siria sau Tunisia, pe suprafața sa trăiesc mai puțin de 150 de persoane. Singura specie arbustivă este salcia arctică, iar fauna este constituită din iepuri arctici, caribu (specie de ren) și boi moscați. Noaptea polară durează de la jumătatea lui octombrie până la sfârșitul lui februarie, iar temperatura medie este de $-19,7^{\circ}\text{C}$. Principala așezare, **Grise Fiord**, a luat naștere în 1953. Tot aici există **cea mai nordică linie telefonică din lume**.

NEW YORK, orașul cel mai mare din SUA dispune de **metroul cu cele mai multe stații (468)**. Înființat în 1626 de olandezi sub numele de New Amsterdam, este ocupat în 1664 de englezi, care îi dau denumirea actuală. Dezvoltat pe verticală, N.Y. este orașul cu cei mai mulți zgârie-nori din lume (are 50 de cladiri cu înălțimi mai mari de 200 m), cea mai înaltă rămânând Empire State Building (381 m). Este unul din primele orașe care dispune de transport public subteran. Din cele 468 stații, 277 sunt în subteran. Cele 6400 de vagoane (loc I în lume) transportă anual 1,6 miliarde călători pe cele 26 de linii. Cea mai lungă linie are aproape 50 km, iar cea mai mare distanță între 2 stații consecutive este de 5,6 km.

SIDI BEL-ABBES este unul din principale orașe ale Algeriei, în apropierea căruia se află **singurul lac din lume a cărui apă poate fi folosită la scris ca orice cerneală**. Acest fenomen se datorează faptului că apele celor două râuri tributare lacului conțin săruri de fier și produse de putrefacție vegetală care îndeplinesc calitățile cernelei obișnuite. Numele orașului este dat după un sfânt musulman, descendent al Profetului. Aici este și locul de naștere al unor personalități franceze: matematicianul Gaston Maurice Julia, primul-ministru Rene Raphael Viviani și campionul mondial la box Marcel Cerdan.

Lacul cu cea mai mare concentrare de săruri, nu este Marea Moartă, ci **ASSAL (375-400 g/l)**, situat în E Africii (Rep. Djibouti). Insolția puternică și temperaturile ridicate (ce trec adesea de 50°C) favorizează evaporatia și formarea unei imense mase de sare, resursă exploatată din vechile timpuri. Alimentarea lacului se face din izvoare termale sărate, din puțurile precipitații și din Marea Roșie, prin legături subterane.

Insula care este **INSULA PAȘTELUI**. Chile, de care aparține, origine vulcanică. Printre **statui monolite** care au (una atinge 84 t) și omenеști. Acestea din urmă niste uriașe busturi, cu capul mult alungit, busturi înfipte adânc în pământ. O altă enigmă este cea a **platformelor Ahu (260)**: morminte, acoperite cu platforme, datând dintr-o epocă străveche și a căror semnificație nu a fost descifrată încă.

concentreză cele mai multe enigme din lume Situată în Oc. Pacific la V de țărmul statului insula are o formă triunghiulară și este de enigmele acestei insule se numără **uriașele** între 5 și 12 m înălțime și chiar 20 t greutate reprezintă păsări, pești și, mai ales, figuri sunt în număr de aproape 900 și nu sunt decât

Elev: Popa Cosmin, Clasa a XII-a A
Coordonator: Prof. Claudia Ivan

Litoralul românesc al Mării Negre

Litoralul romanesc al Marii Negre se desfasoara de la gura brațului Chilia în nord până la localitatea Vama Veche în sud, pe o lungime de 244 km.

În zona Deltei, numeroasele aluviuni transportate de Dunăre alături de faptul că marea în Marea Neagră sunt foarte slabe, au dus la formarea unor delte secundare la gurile Chilie și brațului Sf. Gheorghe, sau la bara de aluviuni din dreptul brațului Sulina, care trbuie permanent dragată pentru a nu împiedica navigația.

Clima

Litoralul se află sub influența Mării (temperatura medie a lunii ianuarie medie a lunii iulie: +22C).

Durata de strălucire a Soarelui potențial însemnat de energie solară.

Negre (influențe pontice). Iernile sunt blânde este de -20C), iar verile secetoase (temperatura

totalizează 2300-2400 de ore pe an, realizând un

Vegetația

Pe grinduri apar păduri formate din plop alb, plop cenușiu, plop pe lacuri și gârle se dezvoltă plante cu frunze plutitoare, fragmente de plaur (împletituri ale rădăcinilor și tulpinilor stejar pedunculat, stejar brumăriu, stejar pufos, arin. În Letea este bine dezvoltat stratul arbuștilor (păducel, etc.)

tremurător. În zona Deltei, plante plutitoare și de stuf), nuferi, rogoz, stuf. pădurile de pe grindul porumbar, sanger, măceș

Fauna

Fauna acvatică a Mării Negre este foarte variată fiind reprezentată prin midii, stridii, creveți, crabi, bureți, meduze; dintre mamifere se remarcă delfinii. Dintre pești, reprezentativi sunt: scrumbiile albastre, calcanul, pisica de mare, vulpea de mare, caluțul de mare, stavrizii, guvizii, hamsiile, sturionii (cega, nisetrul morunul, păstruga) și rechinii.

Marea Neagră

Toate țărilor din jurul Mării-Negre au legi care protejează unele specii terestre și habitatele lor, dar nu există cadrul legal general pentru protejarea plantelor și animalelor din Marea-Neagră. Această mare poate fi considerată atât ca un singur sistem cât și ca o sumă de subsisteme, cum ar fi cel de Phylliphora. Unele așa cum sunt delfinii sau peștii migratori se bazează pe integritatea sistemului Mării-Negre pentru a-și asigura supraviețuirea.

În acest sens și elevii Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu Medgidia”, organizează an de an, pe data de 31 octombrie, Ziua Internațională a Mării Negre, activități prin care trag un semnal de alarmă pentru cei care aruncă deșeurile în mare sau pe plajă, neavând respect pentru mediul marin.

Elevă: Rizea Georgiana Elena, clasa a XI-a C
Coordonator: Prof. Sava Jenica

NU VIOLENȚEI ÎN GRĂDINIȚĂ!

Ziua Internațională a Nonviolentei în Școală, este celebrată pe 30 ianuarie, reprezentând ziua în care s-a stins din viață Mahatma Gandhi (1869-1948), o personalitate ce a promovat pacea și nonviolenta.

Această zi promovează armonia, toleranța, solidaritatea și respectul față de drepturile omului.

Mesajul acestui demers este: „Iubire universală, nonviolenta și pace. Iubirea universală este mai bună decât egoismul, nonviolenta decât violenta și pacea decât războiul.”

Încă de la vârsta preșcolară unii copii sunt martori ai violentei domestice (fizice, emoționale, psihice). Fiind la vârsta la care își aleg și imită modelul de comportament, copilul își va însuși inconștient acte de violență ale adulților, le va reproduce în interacțiunea cu grădinița, grupul de prieteni sau școala, fiind convins că aceste atitudini sunt corecte și firești.

Pentru a putea preîntâmpina și dezarma un comportament violent în grădiniță nu numai că trebuie mai întâi să clarificăm și să înțelegem conceptul de violență, ci să aflăm cauzele acesteia și în final să fie concepute măsurile de combatere și prevenire. Spre deosebire de agresivitate - care reprezintă conduita orientată cu intenție către obiecte, persoane sau spre sine, cu scopul de a produce prejudicii, răniri, distrugerii și daune, violența este o formă de manifestare a agresivității ce presupune utilizarea forței pentru a manifesta superioritatea. Este o conduită agresivă acută cu finalitate distructivă, punitivă sau transformativă care afectează atât individul cât și mediul în care acesta se manifestă.

Cadrele didactice din grădinița noastră sunt profund implicate în Proiectul Educațional „NU VIOLENȚEI ÎN GRĂDINIȚĂ”, proiect care are ca obiectiv principal combaterea oricărui act de violență indiferent de natura acestuia.

Este nevoie ca mesajul pe care îl transmite proiectul, să fie repetat în mod constant, astfel încât să fie cu adevărat înțeles de către copii.

Calea cea mai bună de modelare a comportamentului este confruntarea sistematică a copilului cu situații reale cât mai variate în care el să reacționeze și să acționeze în conformitate cu anumite criterii și etaloane valorice, asumându-și rolul pe care să-l exercite în diferite sfere ale socialului.

Prof. Educator, Eremia Liliana

**Să citim împreună: Ziua Națională a Lecturii la
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" din Medgidia**

Miercuri, 07.02.2024 s-a desfășurat în Centrul de Documentare și Informare al Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu” din Medgidia activitatea cu titlul „Să citim împreună”. Cu această ocazie, au fost aniversate, simultan, două evenimente care celebrează cea mai specială dintre preocupări, lectura: *Ziua Internațională a Cititului Împreună*, aniversată în data de 7 Februarie, respectiv *Ziua Națională a Lecturii*, a cărei aniversare este pe 15 februarie.

Coordonatorul activității a fost doamna profesor Ravie Iuruc, de asemenea au participat doamna profesor Daniela Barna, conferențiar doctor, domnul Pompiliu Golea, profesor asociat în cadrul liceului, domnișoara profesoară Neslihan Bari, doamna profesoară Claudia Ivan. Profesorii de diferite specialități au conturat ideea că lectura este fascinantă indiferent de domeniul abordat. Au participat elevi de la clasele de liceu și de profesională. Activitatea s-a desfășurat sub forma unei manifestări complexe, organizate în cele mai mici detalii. A început cu intonarea imnului liceului, urmată de prezentarea contextului, realizată de coordonatorul activității Ravie Iuruc. Într-un dialog cu elevii, aceasta a subliniat importanța lecturii, rolul ei în evoluția și inițierea spirituală a fiecărui individ. Lectura înseamnă cunoaștere, descoperire, dar și delectare spirituală. Prin lectură devenim mai buni, în relație cu ceilalți și mai autentici în relație cu propria persoană, descoperindu-ne astfel identitatea. Aceste aspecte, dar și alte valențe ale lecturii, au fost evidențiate de doamna Ravie Iuruc în dialogul cu elevii, urmat de o prezentare power – point.

O abordare interesantă a lecturii a venit din partea domnișoarei profesoare de matematică, Neslihan Bari, în prezentarea „Lectura ca mijloc de înțelegere a matematicii”. Această abordare interdisciplinară a suscitât în mod special interesul celor prezenți. Domnișoara profesoară de limba franceză Feiza Giumadin i-a introdus pe elevi în universul cărților lui Jules Verne, propunând o lectură paralelă a textelor marelui scriitor în limbile română și franceză. Doamna profesor de limba și literatura română Daniela Barna i-a translocat pe elevi în atmosfera Căminului Flacăra, propunând „o altfel de lectură”. Doamna profesoară de geografie Claudia Ivan a propus un dialog incitant cu tema „Lecturând geografia și poezia”. Domnul profesor Pompiliu Golea a inițiat o discuție cu tema „Despre sufletul pereche în opera lui Liviu Rebreanu”.

Elevii au lecturat fragmente din textele preferate, și-au împărtășit impresii postlectură. Au fost astfel evidențiate secvențe din clasicii literaturii române (Caragiale, Creangă, Eminescu, Rebreanu), dar și din spațiul literaturii occidentale și orientale. Poveștile Șeherezadei, aventurile lui Nastratin Hogeau i-au fascinat pe elevi.

Invitată la activitate, doamna director Rodica Vasilescu i-a felicitat pe profesorii coordonatori și în mod special pe elevii implicați pentru întreaga desfășurare de forță, pentru acest maraton cultural și spiritual prin literatură și știință. Domnia sa și-a exprimat convingerea că această activitate este doar un prim pas făcut de elevi în labirintul cunoașterii.

Lectura reprezintă cea mai fascinantă experiență pe care o poate trăi omul și nu poate fi echivalată de nicio altă aventură fizică.

care o
în plan

Elevă: Cărmădaru Mihaela, Clasa a XI-a A
Coordonator, Prof. Moșescu Valentina

România, atât de aproape de sufletul nostru
1 Decembrie, Ziua Națională a României
la Liceul Tehnologic Nicolae Titulescu din Medgidia

1 decembrie este Ziua Națională a României și are o însemnătate specială în societatea noastră. Această zi marchează un eveniment istoric foarte important: unirea Transilvaniei cu Regatul României, în anul 1918. În această zi, românii de pretutindeni sărbătoresc pe stradă, la paradele militare ori acasă, alături de cei dragi.

Miercuri, 29 noiembrie 2023, am sărbătorit și noi, în avans, la Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu”, în Amfiteatrul care poartă numele patronului. Evenimentul cu titlul „România, atât de aproape de sufletul nostru” a luat forma unui spectacol cultural – artistic și a reprezentat un prilej pentru exprimarea mândriei de a fi parte a unei culturi milenare.

Coordonatorii activității au fost doamna director, profesor doamna profesor Barna Daniela, doamna profesor Țapu Marinela, doctor, preot Gheorghe Răzvan și domnul comandor de marină conferențiar doctor Golea Pompiliu, profesor asociat în cadrul liceului nostru.

nostru spiritual. „România, atât de aproape de sufletul nostru!” a luat forma unui spectacol cultural – artistic și a reprezentat un prilej pentru exprimarea

Vasilescu Rodica, domnul profesor

Invitați
Asociației
Constanța,
aceleiași
Marin Voicu.
ansamblurilor
coordonație este
performație dansuri tradiționale.

au fost colonel în retragere Remus Macovei, președinte al Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” filiala colonel în retragere Dan Nicolau, vicepreședinte al asociației, colonel profesor universitar doctor în istorie Activitatea a beneficiat de contribuția artistică a Pandelașul și Cătinașul din comuna Tortoman, al căror doamna coregraf Niță Loredana. Aceste ansambluri au

La activitate au participat elevii liceului, dar și preșcolarii de la structura arondată GPN nr 12.

Pe fondul intonării Imnului Național, au intrat în amfiteatru elevi însoțiți de preșcolari, purtători ai drapelului național. De asemenea, au fost intonate marșul „Treceți batalioane române, Carpații!” și Imnul Liceului. Corul liceului a fost coordonat de profesor doctor Gheorghe Răzvan. Ulterior, pe parcursul activităților, corul liceului a intonat și alte melodii patriotice: „Român voi fi mereu”, „Transilvanie frumoasă”, „Țara mea-i un colț de rai”.

Cuvântul de bun – venit a aparținut doamnei Barna Daniela, amfitrionul întregii acțiuni, care a prezentat punctat importanța momentului care a stat la baza acestei activități de amploare.

profesor Barna Daniela, amfitrionul întregii acțiuni, care a prezentat punctat importanța momentului care a stat la baza acestei activități de amploare.

Un moment care a dinamizat activitatea prin ineditul ei a fost reprezentat de un subiect care ne face mândri că suntem români, calificarea echipei naționale la Euro 2024. Elevii liceului și-au exprimat impresii legate de acest eveniment de maximă actualitate. A urmat o lecție interactivă de istorie, intitulată „Pledoarie împotriva degradării valorilor naționale”, la care au participat atât elevii liceului, cât și activitate care s-a transformat într-un dialog instructiv și despre necesitatea păstrării specificului național într-o într-o societate globalizantă. Printre subiectele supuse fost: *De ce sărbătorim Ziua Națională la 1 Decembrie? română este parte integrantă a poporului român? Ce desăvârșirea sistemului economic național au fost puse în practică ca efect al realizării Marii uniri? Ardelenii, muntenii, moldovenii, diferitele etnii au format un corp comun pentru realizarea Marii Uniri? Biserica creștină a avut un rol la evenimentele de la 1 decembrie?* Aceste discuții au fost întrerupte de recitaluri de poezie.

În cuvântul său, doamna director, profesor Rodica Vasilescu le-a transmis celor prezenți urarea călduroasă: La mulți ani, români! În mesajul său către cei mai tineri dintre români, elevii, doamna director le-a împărtășit convingerea că există o mândrie de a fi român care trebuie purtată indiferent de cât de îndepărtate vor fi colțurile lumii în care vor ajunge aceștia. Identitatea națională trebuie păstrată în contextul globalizării.

Armata română, garant al libertății naționale
25 Octombrie – Ziua Armatei Române

Această aniversare, care marchează faptele vitejești și de sacrificiu ale unor oameni care au pus mai presus de interseul lor, interesul și securitatea națională, a fost marcată, anticipat, la Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" din Medgidia, în data de 23 octombrie, în spațiul primitor și modern al Centrului de Documentare și Informare "Alpha și Omega". Au participat elevi de la clasele de liceu și de profesională. Coordonatorul activității a fost doamna profesor Barna Daniela, care a beneficiat de sprijinul Golea Pompiliu, Eroilor „Regina Maria”, participat domnul colonel în Naționale Cultul Eroilor colonel în retragere Dan Profesor doctor Ivan Răzvan Raul nu a putut participa direct la activitate, dar a onorat-o printr-un articol cu titlul „Femei – pilot în aviația română”, prezentat de coordonatorul activității, doamna Barna Daniela.

Pentru început, s-au intonat Imnul României și Imnul Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu”. Ulterior, domnul profesor Pompiliu Golea, comandor de marină în retragere a prezentat geneza zilei armatei. Într-o prezentare ppt, doamna Barna Daniela a expus audienței însemnătatea zilei de 25 Octombrie. Invitatul de onoare al activității, domnul Remus Macovei, a expus un scurt istoric despre ofensiva armatei române pentru eliberarea totală a Transilvaniei. Domnul Dan Nicolau, colonel în retragere, a susținut o alocuțiune despre conceptul de erou. Activitatea a continuat cu un recital de poezie, susținut de elevii liceului.

Cuvântul de încheiere a aparținut directorului liceului, profesor Vasilescu Rodica. Aceasta a precizat că activitatea a fost închinată memoriei celor care, prin acțiunile lor, au renunțat la binele personal, în favoarea binelui general, național. Aceștia sunt cei pe care, în mod generic, îi numim eroi.

Hai să dăm mână cu mână: Mica Unire

Data de 24 ianuarie a rămas în istorie drept ziua în care s-a înfăptuit Mica Unire sau Unirea Principatelor Române, în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. A fost primul pas important în formarea teritoriului României de azi, următorul eveniment având loc la 1 decembrie 1918, când a fost înfăptuită Marea Unire.

Unirea Principatelor Române a avut loc la statelor Moldova și Țara Românească sub numele Românești. Procesul unirii, bazat pe puternica două țări, a cunoscut o etapă decisivă, care s-a colonelului moldovean Alexandru Ioan Cuza ca 1859 în Moldova și la 24 ianuarie 1859 în Țara Românească.

jumătatea secolului al XIX-lea prin unirea Principatele Unite ale Moldovei și Țării apropiere culturală și economică între cele dovedit a fi ireversibilă, prin alegerea domnitor al ambelor principate, la 5 ianuarie

Această zi atât de importantă pentru istoria țării, a fost aniversată printr-o activitate coordonată de doamnele educatoare de la GPN nr. 12, structura liceului: Eremia Liliana, Gheorghe Alexandra, Ioniță Petria, Safta Lucica, Toma Adriana. Invitați au fost elevii de la la Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu” din Medgidia, coordonați de doamnele profesoare: Nazare Violeta, Seimeneanu Camelia, Sava Jenica și Enache Nicoleta. Elevii și preșcolarii au dat „mână cu mână”, adică s-au înfrățit pentru realizarea unor materiale pe suporturi mai puțin convenționale. Aceaste materiale: figurine, păpuși, obiecte artizanale ilustrează specificul zilei. Sunt produse ce reproduc artistic secvențe ale spiritualității românești.

Orice zi este potrivită să ne amintim că suntem români. Această zi cu o emoțională puternică e cu atât mai potrivită!

încărcătură

Elev: Popa Cosmin, Clasa a XII-a A
 Coordonator: Prof. Moșescu Valentina

Ce pot face două mâini dibace...

Mărțișoare realizate de elevele de la clasele de textile în timpul orelor de pregătire practică

Cuprins

Cuvânt director: 75 de ani de istorie.....	1
O instituție prestigioasă.....	2
Conceptul de pace în gândirea vizionarului Nicolae Titulescu	6
Patru mari demersuri de diplomație.....	8
Nicolae Titulescu și problema Basarabiei	10
Nicolae Titulescu și problema tezaurului de la Moscova.....	13
Profesia contabilă.....	16
Știința comunicării în afaceri.....	17
Literatura, pasiunea mea.....	18
Personajul literar.....	20
Paris, mon amour.....	22
Who uses English.....	23
Importanța unor specii de citrice.....	24
Superlativele Terrei.....	26
Litoralul românesc al Mării Negre.....	27
Nu violenței în grădiniță.....	28
Activitățile noastre.....	29

LICEUL TEHNOLOGIC "NICOLAE TITULESCU" MEDGIDIA

OFERTA EDUCAȚIONALĂ - Anul școlar 2024-2025

ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL DE 3 ANI, cursuri de zi

Domeniul Mecanic - calificarea:

- SUDOR

- MECANIC AUTO

- LĂCĂTUȘ MECANIC PRESTĂRI

- LĂCĂTUȘ CONSTRUCȚII METALICE ȘI UTILAJ TEHNOLOGIC

Domeniul Textile și Pielărie - calificarea:

- CONFEȚIONER PRODUSE TEXTILE

ÎNVĂȚĂMÂNT DUAL PROFESIONAL

LĂCĂTUȘ MECANIC PRESTĂRI SERVICII—12 locuri

ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL, cursuri de zi

Domeniul Economic Specializarea—Tehnician în activități economice

ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL, cursuri seral

Domeniul Tehnic - calificarea:

- TEHNICIAN MECANIC PENTRU ÎNTREȚINERE ȘI REPARAȚII

- TEHNICIAN ÎN INDUSTRIA TEXTILĂ

ÎNVĂȚĂMÂNT POSTLICEAL

Domeniul Comerț - calificarea: AGENT COMERCIAL

Vino să spui prezent la TITULESCU !

DATE DE CONTACT: Str. Dezrobirii nr.1, Medgidia

0241.811 936 ;

0341.806 514

ctntmed@gmail.com
www.ctntmed.wix.com/

ctntmed

COLECTIVUL DE REDACTIE

Coordonatori:

Director, Prof. Rodica Vasilescu
Prof. Mihaela-Marinela Călin
Bibl. Raluca-Manuela Turliu

Echipa de redacție:

Redactor șef: Popa Cosmin, clasa a XII-a

Redactor șef adjunct: Căramidariu Mihaela, clasa a XI-a

Redactor: Tudorache Miruna, clasa a XI-a

Alți elevi colaboratori:

Telehoi Cristina
Ivan David
Derejan Florentina-Cristina
Scrădeanu Maria
Matei Cătălin
Manta Alexandru
Preda Marius
Tudorache Miruna

Au colaborat:

Prof. Barna Daniela
Prof. Țapu Marinela
Prof. Golea Pompiliu
Prof. Iuruc Ravie
Prof. Zaharia Elvira
Prof. Nazare Violeta
Prof. Giumadin Feiza-Alime
Prof. Holban Carmen
Prof. Untaru Elena-Irina
Prof. Ivan Claudia
Prof. Sava Jenica
Prof. Eremia Liliana
Prof. Moșescu Valentina